சிலப்பதிகாரம்.

மதுரைக்காண்டம்.

கூ. கொலைக்களக்காதை.

முகவுரை.

"சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
பரமா சாரியன் பதங்கள்
சிரமேற் கொள்ளுதுந் திகழ்தரற் பொருட்டே."

தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பழையகாப்பிய மைந்தனுள் ஒன்றாகிய சிலப்பதிகாரமென்பது சேரமுனியாகிய இளங்கோவடிகளால் இயற்றப்பட்டது; இறையனரகப்பொருளுரையாசிரியர் முதலிய உரையாசிரியர்களால் எடுத்துக்காட்டப்படும் பிரமாணநூல்களுளொன்று; சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்து விளங்குவது; எவ்வெப்பொருளைச் சொல்லினும் அவ்வப்பொருளை நேரிற் கண்டாற்போல மனத்திற்குத் தோற்றும்வண்ணம் நன்குபுலப்படுத்தும் தெள்ளிய இனிய நன்னடையுடையது; கணவனும் மனைவியுமாகிய கோவலன் கண்ணகி என்பவருடைய சரித்திரத்தை விரித்துக்கூறுவது; தமிழ்நாட்டரசர் மூவருடைய இராசதானிகளாகிய புகார் (=காவிரிப்பூம்பட்டினம்) மதுரை வஞ்சியென்னும் மூன்றன் பெருமைகளையும் விளக்குவது; பண்டைக்காலத்திருந்த பலவகை மாந்தருடைய ஒழுக்கமுதலியவற்றை இக்காலத்தார் எளிதில் தெரிந்துகொள்ளுதற்குச் சிறந்த கருவியாகவுள்ளது; அரசர் நீதியிற் சிறிது

பிழைப்பினும் அவரை அறக்கடவுள் கூற்றாய்நின்றுகொல்லு மென்பதும், கற்புடைமகளிரை மக்களேயன்றித் தேவரும் முனிவரும் துதித்தல் இயல்பென்பதும், இருவினையும் செய்தமுறையே செய்தோனை நாடிவந்து தம்பயனை நுகர்விக்குமென்பதுமாகிய இம்மூன்றினையும இவ்வுலகத்தார்க்குத் தெரிவித்தற்பொருட்டே இளங்கோ

வடிகளாற் செய்யப்பட்டது; மேற்கூறிய மூன்றுறுதியையும் சிலம்புகாரணமாகத் தெரிவித்தலின், இந்நூல் சிலப்பதிகார மென்னும் பெயர்பெற்றது.

இன்னும், இந்நூல், முத்தமிழும் விரவப்பெற்றதாதலின் இயலிசைநாடகப்பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யு ளென்றும், நாடகவுறுப்புக்களை உடைத்தாதலின் நாடகக்காப்பியமென்றும், உரைப்பாட்டும் இசைப்பாட்டும் இடையிடையே விரவப்பெற்றதாதலின் உரையிடையிட்டபாட்டுடைச்செய்யுளென்றும் பெயர்பெறும்.

இக்கதைநடந்த காலமும் இளங்கோவடிகள் காலமும் ஒன்றென்றும் இது முதலில் தமிழிலேதான் அவராற்செய்யப்பட்டதென்றும் இந்நூற்பதிகச்செய்யுளாலும், வரந்தருகாதையாலும் விளங்குகின்றமையின், இச்சரித்திரம் வேறுபாஷையிலிருந்து வந்ததென்று சொல்வதற்கிடமில்லை.

இச்சிலப்பதிகாரம், இளங்கோவடிகளால் தான்செய்யப்பட்டதற்குக்காரணமும் கதைச்சுருக்கமுமமைந்துள்ள பதிகச் செய்யுளை முதலிற்பெற்று, மங்கலவாழ்த்துப்பாடல் முதலிய பத்துறுப்புக்களையுடைய புகார்க்காண்டமும், காடுகாண்காதை முதலிய பதின்மூன்றுறுப்புக்களையுடைய மதுரைக்காண்டமும், குன்றக்குரவை முதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய வஞ்சிக்காண்டமுமாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் இயற்றமிழின் பாகுபாடான வெண்பா அகவற்பா கலிப்பா என்பனவைகளும், இசைத்தமிழின் பாகுபாடான ஆறுவரி

முதலிய பாக்களும், நாடகத்தமிழின் பாகுபாடான உரைப்பாட்டுக்களும் வந்துள்ளன. இவற்றுள் மிகுதியாகவுள்ளது அகவற்பாவே.

இந்நூற்கு அரும்பதவுரை யென்றும், அடியார்க்குநல்லாருரை யென்றும் இரண்டுரைகளுண்டு. அவற்றுள், அடியார்க்குநல்லாருரையி லுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அரும்பதவுரை முற்பட்டதென்பது தெரிகிறது. இப்படியே அரும்பதவுரையிலுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அவ்வுரைக்குமுன்பு இந்நூற்குப் பழையவுரை யொன்றிருந்ததாகவுந் தெரிகிறது. அவ்வுரை இக்காலத்தகப்படவில்லை. இந்நூலிற் சிற்சில இடங்களில் அரும்பதவுரையாசிரியர்கொண்ட பாடம் வேறாகவும், அடியார்க்குநல்லார்கொண்ட பாடம் வேறாகவு முள்ளன. அவை அவ்வவ்விடத்துள்ள உரைவேறுபாடுகளால் நன்கு புலப்படும்.

அரும்பதவுரை, ஆங்காங்குள்ள திரிசொற்களின் பொருளை மட்டுமே ஒருவாறுபுலப்படுத்திச் சிற்சிலவிடத்து மேற்கோள்களையுடையதாய் மிகச்சுருக்கமாக இந்நூல்முழுமைக்கும் எழுதப்பட்டுள்ளது. அவ்வுரையாசிரியர்பெயரும் அவரிருந்தவிடமும் அவர் காலமுதலியனவும் ஒருவாற்றானுந் தெரிந்துகொள்ளக்கூடவில்லை.

அடியார்க்குநல்லாருரை, அவ்வரும்பதவுரையைப் பெரும்பாலுந்தழுவியும், சிறுபான்மைமறுத்தும், சிலவிடத்துப் பதவுரையாயும், சிலவிடத்துப் பொழிப்புரையாயு மெழுதப்பட்டு, ஆங்காங்குச் சொன்னயம் பொருணயங்களை இனிதுபுலப்படுத்தி, உரியவிடங்களில் இயற்றமிழ்ப்பகுதியாகிய ஐந்திலக்கணங்களையும் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழின் பகுதிகளையும் பலநூன்மேற்கோண்முகமாக நன்கு விளக்கும் விசேடவுரையோடுகூடி, இயன்றமட்டில் ஒவ்வொன்றையும் நன்குதெரிவித்து, மிகவிரிவாக அமைந்துள்ளது. இவ்வுரையா

சிரியரிடமும் காலமுதலியனவும் நன்குவிளங்கவில்லை. ஆயினும் இவ்வுரையாசிரியர்க்கு நிரம்பையர்காவலரென்று ஒருபெயருண்டென்பதும், இவ்வுரை அக்காலத்திருந்த பொப்பண்ணகாங்கெயர்கோனென்று ஒரு பிரபுவாற் செய்விக்கப்பட்டதென்பதும் பின்புள்ள பழைய உரைச்சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுட்களால் தெரிகின்றன.

நேரிசைவெண்பா.

க. பருந்தா நிழலுமெனப் பாட்டு மெழுத்தும்
பொருந்துநெறி யெல்லாம் பொருளுந் - தெரிந்திப்
படியார்க்கு நல்லமிர்தம் பாலித்தா னென்றா
லடியார்க்கு நல்லானென் பான்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

உ. ஏருந் தமிழொரு மூன்று முலகின் புறவகுத்துச்
சேரன் றொகுத்த சிலப்பதி காரத்திற் சேர்ந்தபொரு
ளாருந் தெரிய விரித்துரைத் தானடி யார்க்குநல்லான்
காருந் தருவு மனையா னிரம்பையர் காவலனே.

ந. காற்றைப் பிடித்துக் கடத்தி லடைத்துக் கடியபெருங்
காற்றைக் குரம்பைசெய் வார்செய்கை போலுமக் காலமெனுங்
கூற்றைத் தவிர்த்தருள் பொப்பண்ண காங்கெயர் கோனளித்த
சோற்றுச் செருக்கல்ல வோதமிழ் மூன்றுரை சொல்வித்ததே.

ச

முகவுரை.

அடியார்க்குநல்லாருரையில் சிலவிடத்திருந்த கடினமான சொற்களைமாற்றி அவ்வவ்விடத்தில் வேறுசொற்களை யமைத்தும், ஒருவாற்றானும் விளங்காதனவும் இடக்கர்ப்பொருளையுடையனவுமாகிய சிலவற்றை நீக்கியும், மாணாக்கர்களுக்கு விளங்குதற்பொருட்டு நூதனமாக எழுதப்பட்ட குறிப்புக்களைச் சிலவிடத்து அடியார்க்குநல்லாருரையின்பின்னர்ச் சேர்த்திருப்பதன்றிப் பழைய அரும்பதவுரையில் வேண்டியபாகங்களையும் அவ்வவ்விடங்களில் அவற்றின் பின்னே சேர்த்தும் இந்தப்பாகத்தைப் பதிப்பித்திருக்கிறேன்.

இங்ஙனம்

வே. சாமிநாதன்.

சிலப்பதிகார நூலாசிரியராகிய

இளங்கோவடிகள் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள் சேரநாட்டில் வஞ்சிநகரத்திருந்து அரசுசெய்த சேரலாதனென்னும் அரசனுடைய புத்திரர்; சேரன் செங்குட்டுவனுடைய தம்பி; இதனால் இவர் முதலில் இளங்கோவென்று சொல்லப்பட்டு, பின்பு துறவுபூண்டமையால் இளங்கோவடிகளென்று பெயர்பெற்றார்; இவர் துறவுபூண்டதற்குக்காரணம் சிலப்பதிகாரமூலப்புத்தகத்தின் கoo-ம் பக்கம் உகூ-ம் வரி முதலியவற்றாலும், இவர் இந்நூல் செய்ததற்குக்காரணம் இந்நூற்பதிகத்தின் முதற்பாகத்தாலும் விளங்கவுணரப்படும்; துறவு பூண்டபின்பே இந்நூல் இவராற் செய்யப்பட்டது. பத்தினியைத்துதித்தலை உட்கொண்டும் இக்கதைமுகமாகச் சிலதருமங்களை உலகத்தார்க்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்பதையெண்ணியும் இவர் இந்நூலைச்செய்தனர். இவர் தமதுமரபிலுள்ளாருடைய உயர்ச்சியைக் கூறுதல்போலவே ஏனைச்சோழபாண்டியர்களுடைய உயர்வுகளையும் சிறிதும் வேறுபாடின்றி நன்றாகச் சொல்லியிருத்தலால், இவருடைய துறவின் றூய்மை நன்குபுலப்படுகின்றது. இந்நூலின் இடையிடையே சொல்லப்படுபவர்களுடைய சரித்திரநிகழ்ச்சியாற் போந்த நற்பயனையும் தீப்பயனையும் ஆங்காங்கு உலகத்தாரை நோக்கிச் சொல்லிப்போதல் இவர்க்கியல்பு. பின்னும் யாரேனும் மிக்கதுன்பமனுபவித்ததாகச் சொல்லும்பொழுது அத்துன்பத்திற்குக்காரணமாக முற்பிறப்பில் அவர்கள் தீவினைசெய்ததைக்குறித்தும் நல்வினைசெய்யாமையைக்குறித்தும் அப்பொழுதப்பொழுது இவர்மனம் இரங்கிற்றென்பதை ஆங்காங்குள்ள பாடல்கள் புலப்படுத்தும். இவர் மலைநாட்டினராதலால், இந்நூலில் அந்நாட்டுச்சொற்கள்பல அவ்வவ்விடத்துக் காணப்படும்.

இவர்காலமும் சிலப்பதிகாரக்கதை நிகழ்ந்த காலமும் ஒன்றாதலாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலும் மதுரையிலும் நடந்த சரித்திரங்களை அறிந்தோர் வாய்க்கேட்டும் மலைநாட்டினிகழ்ந்ததைத் தாம் நேரிற்கண்டும் இந்நூலைச் செய்தனர். இங்ஙனம்செய்தாரென்பதை இந்நூற்பதிகத்தாலும், ௨௫-வது காட்சிக்காதையாலும், ௩௦-வது வரந்தருகாதையாலும் விளங்கவுணர்க.

இக்கதையோடு தொடர்புள்ளதாகிய மணிமேகலையின் கதையையும் இந்நூலினிறுதியிற்சேர்த்துப் பாடக்கருதியிருந்த இவர், அக்கதையை மணிமேகலைப்பெயரால் ஒரு காப்பியமாக யான் செய்துமுடித்தேனென்று மதுரைத் தமிழாசிரியர் கூலவாணிகன் சாத்தனார் சொல்லக்கேட்டு அவ்வாறு செய்யாது விடுத்தனர். இதனைச் சிலப்பதிகாரமுழுப்புத்தகத்தின் ௧௦-ம் பக்கம் ௫-ம் வரி முதலியவற்றிற் காண்க,

௬

சமயம்.—௨௬-வது கால்கோட்காதையிற் செங்குட்டுவன் இமயஞ்செல்லப் புறப்பட்டபொழுது [அடி ௫௪-௫௭] "நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி, யுலகுபொதி யுருவத் துயர்ந்தோன் சேவடி, மறஞ்சேர்வஞ்சி மாலையொடுபுனைந், திறைஞ்சாச் சென்னி யிறைஞ்சிவலங் கொண்டு" எனவும், பின்பு [அடி ௬௨-௬௭] "ஆடக மாடத் தறிதுயி லமர்ந்தோன், சேடங்கொண்டு சிலர் நின் றேத்தத், தெண்ணீர் கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள், வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி னாங்கது வாங்கி யணிமணிப் புயத்துத், தாங்கினனாகி" எனவும், செங்குட்டுவனைநோக்கி இமயத்தினின்றும் வந்த முனிவர்கள் கூறியதாக [அடி ௯௮-௯௯] "செஞ்சடை வானவ னருளினில் விளங்க, வஞ்சித் தோன்றிய வானவ கேளாய்" எனவும், வரந்தருகாதையில் மாடலன் கூறியதாக [அடி ௧௪௧-௧௪௨] "ஆனே றூர்ந்தோ னருளிற் றோன்றி, மாநிலம்விளக்கிய மன்னவனாதலின்" எனவும் இவரே கூறியிருத்தலாலும், இவர் அவனுடைய தம்பியாதலாலும் இவரது சமயம் சைவமென்று தோற்றுகின்றது. இவருக்கு அடிகளென்று பெயர்வந்திருத்தலைக்கொண்டும், பதிகத்தில் "குணவாயிற் கோட்டத் தரசுதுறந் திருந்த" என்பதிற் கோட்டமென்றதற்கு அருகன்கோயில் என்று அடியார்க்குநல்லார் பொருள் செய்திருத்தலைக் கொண்டும், இந்நூலிற் சிலவிடத்துச் சைனமதக்கொள்கையை இவர் மிகுத்துச் சொல்லியிருத்தலைக் கொண்டும் இவரது சமயம் சைனமென்று கூறுவாருமுளர்.

காலம்.—"உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யு, ளுரைசாலடிகளருள மதுரைக், கூலவாணிகன் சாத்தன் கேட்டனன்" என இந்நூற்பதிகத்திறுதியிலும், "இளங்கோ வேந்த னருளிக் கேட்ப, வளங்கெழு கூலவாணிகன் சாத்தன், மாவண் டமிழ்த்திற மணிமே கலைதுற, மாறைம் பாட்டினு ளறியவைத் தனன்" என மணிமேகலையினுடைய பதிகத்திறுதியிலும் கூறியிருத்தலால், இளங்கோவடிகளும் சாத்தனாரும் ஒருவர்முன்னிலையிலொருவர் முறையே சிலப்பதிகாரத்தையும் மணிமேகலையையும் இயற்றினாரென்று போதருதலாலும், தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரச் செய்யுளியலில் "ஒருபாவொருதலா" என்னுஞ் சூத்திரத்தின் விசேடவுரையில் 'சீத்தலைச்சாத்தனாற் செய்யப்பட்ட மணிமேகலை' என்பது அமைந்திருத்தலால், மேற்கூறியசாத்தனார் கடைச்சங்கப்புலவருளொருவராகிய சீத்தலைச்சாத்தனாரென்று தெரிதலாலும், இளங்கோவடிகள்காலம் கடைச்சங்கப்புலவர்காலமென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது. இறையனாரகப்பொருளுரையில், இந்நூற் கானல்வரியிலுள்ள, "நிணங்கொள்", "துறைமேய் வலம்புரி", "நேர்ந்தநங் காதலர்", "புணர்துணை" என்னும் பாடல்கள் உதாரணங்களாகக்காணப்படுகின்றன.

இளங்கோவடிகளுக்குத் தமையனாகிய செங்குட்டுவன் பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியார்க்குக் கோயில்சமைத்து விழாக்கொண்டாடிய காலத்து இலங்கையரசனாகிய கயவாகுவென்பவன் உடனிருந்தானென்று வரந்தருகாதையாலும், அக்கயவாகுவும் இலங்கையிற் கண்ணகியார்க்குக் கோயில் கட்டுவித்து

விழாக்கொண்டாடினானென்று இந்நூற்பதிகத்தைச் சார்ந்த உரைபெறுகட்டுரையாலுந் தெரிகின்றன. இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய ககஎ0-வருடங்களுக்குமுன்பு கயவாகுவென்று மரசனொருவன் இருந்தானென்று இலங்கைச் சரித்திரத்தாற் (=மகாவம்சம்) புலப்படுகின்றது. பின்னும் இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய எகூ0-வருடங்களுக்கு முன்பு கயவாகுவென்னும் மற்றோரரசனிருந்ததாகவும் அச்சரித்திரத்தால் தெரியவருகின்றது. ஆயினும், இந்நூலிற் கூறிய வேறுசில அரசர்களுடைய காலத்தை ஆராயும்போது இந்நூலாசிரியர் காலம் இரண்டாங்கயவாகுவின் காலத்திற்கு முந்தியதாகத் தெரிகின்றமையின், இவர்காலம் முதற்கயவாகுவின் காலமென்றே துணியப்படுகின்றது.

நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

வெண்பா.

நீடிருங் குன்ற நிழல்காலு மண்டிலத்துக்
கோடிக்கோ டாய்த்தோன்றுங் கொள்கைத்தே—கூடலார்
கொண்டாடுஞ் செஞ்சொற் குடக்கோ முனிசேரன்
றண்டா வுரைமுத் தமிழ்.

சிலப்பதிகாரவுரையாசிரியராகிய

அடியார்க்குநல்லார் வரலாறு.

இவருடைய வருணம் சமயம் ஊர் காலம் ஆகிய இவற்றுள் ஒன்றும் புலப்படவில்லை; இவர், மற்றையுரையாசிரியர்கள்போலன்றித் தாம் எடுத்துக் காட்டும் மேற்கோள்களை இன்ன இன்ன நூலின்கண் உள்ளனவென்று பெரும்பாலும் புலப்படுத்தியிருக்கிறார். சிலசிலவிடத்துப் பதப்பிரயோசனமும் அலங்காரமும் மெய்ப்பாடுகளும் வேறு சில குறிப்பும் இவரா லெழுதப்பட்டுள்ளன. ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள் ஆகிய இவற்றுள் ஒவ்வொன்றின்வகை பலவற்றிற்கும் இந்த நூலிலிருந்தே உதாரணங் காட்டி விளக்கியிருக்கின்றனர். இந்நூல் செய்யப்படும் பொழுதிருந்த இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் நூல்கள் பலவும் இவர்காலத்து இறந்துபோனமையால், இவர், அவ்விசைநாடகப்பகுதிகட்கு இசைநுணுக்கம், இந்திரகாளீயம், பஞ்சமரபு, பரதசேனாபதீயம், மதிவாணர் நாடகத்தமிழ்நூல் என்னும் ஐந்து நூல்களையுமே மேற்கோளாகக் கொண்டனர். இந்நூலில் இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதையில் [அடி-௬௪] "சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் சேர்ந்தென" என்றும், கட்

அ

டுரைகாதையில் [அடி-௧௩௩-௧௩௫] "ஆடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத், தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று, வெள்ளிவாரத்து" என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ள காலவரையறையைக்கொண்டும், அவ்வவ்விடத்துள்ள ஒவ்வொரு குறிப்பைக் கொண்டும் ஊகித்துக் கோவலன் கண்ணகி இருவரும் இன்னகாலத்துக் காவி

ரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்து புறப்பட்டார்களென்றும் இன்ன இன்ன காலத்து இன்னது இன்னது செய்தார்களென்றும் எழுதிக்கொண்டுபோகிறார். *[௨௦௫-௩௪ ; ௨௩௦-௪௨ ; ௩௦௭-௨௦ ; ௩௦௮-௨௪ ; ௩௩௩-௨௩ ; ௩௩௪-௧௧ ; ௩௪௯-௫.] இவருடைய உரைநடை, சிற்சிலவிடத்து எதுகை மோனை முதலியவற்றோடு கூடி இனியசுவைபயந்து செய்யுணடையாக அமைந்துள்ளது. இந்நூலுள் ஒவ்வொரு பகுதிகளைத் தனித்தனியே படிப்போர்க்கு அப்பகுதிகள் ஆங்காங்குள்ளவைகளாலேயே புலப்படவேண்டுமென்பது இவர்கருத்தாதலால் முன்னெழுதியவற்றையே பின்னுமெழுதுவர் ; அதனை இவ்வுரையிற் பலவிடத்துங் காணலாம் ; இவர்கருத்து இன்னதாதலைச் சிலப்பதிகாரப்புத்தகத்தின் ௩௪௨-ம் பக்கம் ௪-வது வரிமுதலியவற்றிற் காண்க. மூலத்தில் எவ்விடத்தேனும் திசைச்சொற்கள் வந்திருப்பின் அவற்றைத்தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னசொல் இன்னநாட்டுவழக்கென்றும், அக்காலத்துவழங்கிய பழமொழிகளின் கருத்து எவ்விடத்தேனும் வந்திருக்குமாயின் அவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னது இன்ன பழமொழியென்றும் புலப்படுத்துவர். ஒருதலையாகப் பொருள் கொள்ளாது பலரும் தத்தமக்குத் தோற்றியவாறே பொருள்கொள்ளக்கிடந்த போற்றி யென்பதை இவர் இகரவீற்று வியங்கோளாகக்கொண்டு போற்றுவாயாகவென்று பொருள்செய்திருக்கிறார் [௩௧௧-௧௧] ; [நச்சினார்க்கினியரும் காட்டியென்பதை இகரவீற்று வியங்கோளாகக் கொண்டார் ; சிந்தாமணி, கோவிந்தையாரிலம்பகம் ௫௮]. இவர், 'கானல் வரியில் விரியக்கூறுதும்' [௭௧-௫ ; ௮௨-௫] என்றும், 'முன்னர் ஆணியென்பதனுட்கூறினும்' [௨௦௧-௪௮] என்றும் எழுதியிருத்தலால், இவர் கானல்வரிக்கு உரைசெய்திருந்தன ரென்பதும், 'அழற்படுகாதைக்கண்ணே விரித்துக்கூறுதும்' [௯௭-௨௧] என்றும், 'கட்டுரைகாதையுள் விரியக்கூறுவாம்' [௨௦௯-௧] என்றும் எழுதியிருத்தலால், கட்டுரைகாதை முதலியவற்றிற்கும் இவர் உரைசெய்யவெண்ணியிருந்தாரென்பதும் வெளியாகின்றன.

* இங்கே காட்டிய இவ்விரண்டெண்களுள், முன்னது சிலப்பதிகார முழுப்புத்தகத்தின் பக்கத்தையும், பின்னது அப்பக்கத்துள்ள வரியையும் புலப்படுத்துவன.

சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

[க.—*புகார்காண்டம்.]

சோழவளநாட்டிற் காவிரிநதி கடலொடுகலக்கும் சங்கமுகமென்னுந் துறையையுடையதும், சோழர்களுடைய பழைய இராசதானியாகவுள்ளதும், பெரியோர்களாற் சிறப்பித்துப் பாராட்டி மிகப் புகழப்படுவதுமாகிய காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் சோழன் கரிகாலன் அரசாட்சிசெய்துவருகையில், இப்பர், கவிப்பர், பெருங்குடியரென்னும் மூவகைவணிகருட் பெருங்குடியர்குலத்திலுதித்தோனாகிய மாசாத்துவானென்பான், தன்மகன் கோவலனுக்கு அந்நகரில் அம்மரபிலுதித்த மாநாய்கன்மகள் கண்ணகியை மிக்கசிறப்புடன் மணம்புரிவிக்க, கோவலன் கண்ணகிபால் மிகவும் அன்புவைத்து நலம்பாராட்டி இன்புற்றுத் தருக்கி மகிழ்ந்து நடக்குநாட்களில், ஒருநாள், அக்கோவலன்றாயாகிய பெருமனைக்கிழத்தியென்பவள் கோவலனும் கண்ணகியும் இல்வாழ்க்கையைச் செவ்விதாகநடத்திக் கைதேர்ந்து உயர்ச்சிபெற்றுவிளங்குதலைக் காணவேண்டி வேறொருமாளிகையில் இல்லறநடத்துதற்கு வேண்டும் பொருள்களை நிரப்பி வேலைசெய்பவர்களையும் நியோகித்து அவ்விருவரையும் அதிலிருத்த, அவர்கள் மனவொருமையோடு அதிலிருந்து அறவோர்க்களித்தல், அந்தணரோம்பல், துறவோர்க்கெதிர்தல் முதலியவற்றைச்செய்து இல்வாழ்க்கையை ஒழுங்காக நடத்திவருவாராயினர்; இவ்வாறு சிலவருடம் கழிந்தன.

இப்படியிருக்கையில், கோவலன், மிக்க அழகுடையவளும் ஆடல்பாடல் முதலியவற்றில் மிகத் தேர்ச்சிபெற்றவளுமாகிய மாதவியென்னும் நாடகக்கணிகையை விரும்பித் தன்பாலுள்ள பலவகைப்பொருள்களையும் நாடோறுங்கொடுத்து அவளோடும் இடைவிடாது மருவி மகிழ்வானாயினன். கண்ணகி பிரிவாற்றாது வருந்தி அவ்வருத்தத்தைச் சற்றும்வெளிப்படுத்தாமல் அவன்பாற் சிறிதேனும் வெறுப்பின்றி இல்லறவொழுக்கத்தை வழுவாது நடத்திவந்தாள். அக்காலத்து வழக்கப்படி அந்நகரத்தில் இந்திரனுக்குத் திருவிழா நடத்தப்பட்டது. அதன்முடிவில் அந்நகரத்தார் தத்தம் பரிவாரங்களோடு கடலாடுதற்குச் சென்றார்கள்; கோவலனும் மாதவியுடன் கடற்கரையையடைந்து ஓரிடத்திலிருந்து அவள்கையிலிருந்த வீணையைவாங்கிப் பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டு

க்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணையைவாசித்தான்; அவன்பாடியபாட்டுக்கள் பலவகைப்பட்ட அகப்பொருட்சுவையைத் தழுவியிருந்தமையின், மாதவி, 'இவன் வேறுமகளிர்பால் விருப்புடையன்' என்றெண்ணிப்புலந்து அவன்கையிலுள்ள வீணையைவாங்கித் தான் வேறுகுறிப்பில்லாதவளாகவிருப்பினும் அவன் வேறுகுறிப்புள்ளவனாகத் தனக்குத்தோற்றினமையின் தானும் வேறுகுறிப்புடையாள்போலவே அகப்பொருட்சுவையைத் தழுவிய பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணையை வாசித்தாள்; அதனைக்கேட்ட

* புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

கோவலன், வேறொருவர்மேல் மனம்வைத்து இவள்பாடினளென்றெண்ணி யாழ்வீணையின்முயற்சியால் வெறுப்புற்று அவளோடு அளவளாவாமல் தன்வீட்டையடைந்து, தேவந்தியென்னும்பார்ப்பனத்தோழியோடு சல்லாபஞ்செய்துகொண்டிருந்த கண்ணகியைக்கண்டு அவளுடன் பள்ளியறையிற்புகுந்து, அவள்மேனிவாட்டத்தையும் மனவருத்தத்தையுந்தெரிந்து, 'பொய்யை மெய்யாகக்காட்டியொழுகும் பரத்தையோடு மருவிஒழுகிய காரணத்தால் முன்னோர் தேடிவைத்த பொருட்குவியல்களையெல்லாம் தொலைத்து வறுமையடைந்தேன்; அஃது எனக்கு மிகவும் நாணைத் தருகின்றது' என்று சொன்னான். கண்ணகி, மாதவிக்குக்கொடுத்தற்குப் பொருளில்லாமையால் தளர்ந்துசொன்னானென்று கருதி, 'அடியேனிடத்து இரண்டு சிலம் புள்ளன; அவற்றைக் கைக்கொண்டருள்க' என்று சொன்னாள்; அவன், மதுரையையடைந்து இச்சிலம்பைவாணிகமுதலாகக்கொண்டு வியாபாரஞ்செய்து மிக்கபொருள் தேடுதற்கெண்ணினேன்; நீயும் வரல்வேண்டும்' என்றான்; அவளும் சம்மதிக்க, கோவலன் அன்றிரவின் கடையாமத்திற் கண்ணகியையழைத்துக்கொண்டு ஒருவருமறியாதபடி புறப்பட்டுக் காவிரியின் வடகரைவழியாக மேற்கேசென்று ஒரு பூஞ்சோலையை யடைந்து அதில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த ஆருகதசமயத் தவமுதியோளாகிய கவுந்தியைக் கண்டு வணங்கி, 'மதுரையிலுள்ள பெரியோர்கள்பால் அறநூற்கேள்விகளைக் கேட்டற்கு உடன்வருவேன்' என்றுசொல்லிய அவளோடும் வழிக்கொண்டு அரங்கமடைந்து அங்குவந்த சாரணர்களைத் தரிசித்து ஓடமேறிக் காவிரியின் தென்கரைசேர்ந்து ஒருபொழிலி லிருந்தான்; அப்பொழுது அங்குவந்து கண்ணகியையும் கோவலனையும் அவமதித்துப்பேசிய ஒருபரத்தையையும் ஒருதூர்த்தனையும் கவுந்தி நரிவடிவங்கொள்ளும்படி சபி

த்து, அவர்கள் அவ்வாறுனதையறிந்து இரங்கிய கோவலன் கண்ணகியாகிய இவர்கள் வேண்டுகோளால் அவர்களுக்கு அவ்வடிவு ஒருவருடத்தில் நீங்கும்படி சாபவிடைசெய்தாள். பின்பு மூவரும் உறையூரை யடைந்தார்கள்.

[உ.—மதுரைக்காண்டம்.]

அடைந்தவர்கள் அன்று அந்நகரிற்றங்கி மறுநாட்காலையிற் புறப்பட்டுச் சிறிதுதூரஞ்சென்று ஓரிடத்திலிருந்து இளைப்பாறி அங்குவந்த ஓரந்தணனால் வழிதெரிந்துகொண்டு அப்பாற்சென்றார்கள். செல்லும்பொழுது ஒருநாட்காலையிற் கோவலன், கவுந்தியையும் கண்ணகியையும் ஓரிடத்தில் வைத்துவிட்டுக் காலைக்கடன்கழித்தற்பொருட்டு ஒருபொய்கையையடைந்துநிற்கையில், தன்பிரிவாற்றாதுவருந்திய மாதவியாலனுப்பப்பட்டு அவளோலையுடன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும் அங்குவந்த கௌசிகனென்னும் அந்தணனைக்கண்டு தன்பிரிவால் தன் தந்தைதாய் முதலியோர்களும் மாதவியும் படுகிறவருத்தங்களை அவனால்தெரிந்து மிகவருத்தமுற்றுத் தான்புறப்பட்டதற்குக் காரணத்தையும் தன்வணக்கத்தையும் தன்னுடைய தந்தைக்குச் சொல்லிப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கும்படி அவனையனுப்பிவிட்டுக் கவுந்தியையும் கண்ணகியையு மடைந்து அவர்களுடன் புறப்பட்டு இடையிற்சந்தித்தபாணர்களுடன்

அளவளாவி அவர்களால் வழியினளவுதெரிந்துகொண்டு போய் வையையாற்றை யடைந்து அதனைத்தொழுது புணையேறி அக்கரைசென்று மதுரையின் மதிற்புறத்ததாகிய முனிவரிருக்கையில் தங்கினன்.

மற்றைநாட்காலையெழுந்து கவுந்தியை வணங்கித் தங்களுக்கு முன்பு நேர்ந்த துன்பங்களைச் சொல்லி வருந்திப் பின்பு அவள்தேற்றத்தேறிக் கண்ணகியை அவள்பால் வைத்துவிட்டுத் தான் வாணிகஞ்செய்தற்குரிய இடமறிதற்பொருட்டு மதுராநகரத்தின் உள்ளேசென்று அதன் வளங்களையெல்லாங் கண்டு மீண்டு கவுந்தியையடைந்து அந்நகர்ச்சிறப்பு முதலியவற்றைச் சொல்லி, பின்பு அங்கேவந்த தனது நட்பாளனாகிய மாடலனென்னுமந்தணனோடு சல்லாபஞ் செய்துகொண்டிருந்தான். அப்பொழுது, கவுந்தி, அங்குவந்த இடைச்சியர்தலைவியாகிய மாதரியைக் கண்டு அவளது நல்லொழுக்கத்தை நோக்கி, ‘இவளிடத்திற் கண்ணகியை அடைக்கலமாகக் கொடுக்கலாம்’ என்று நிச்சயி

த்து அவளையழைத்துக் கண்ணகியின் கற்புமேம்பாட்டையும் அவள்மென்மைத்தன்மையையும் உயர்ந்தோர்களாற் கொடுக்கப்படும் அடைக்கலப்பொருளைப் பாதுகாத்தோர் அடைந்தபயனையும் அவட்குவிளங்கச்சொல்லிக் கண்ணகியை அவளிடம் ஒப்பிக்க * அவள் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்று விடைபெற்றுக் கண்ணகியைக் கோவலனுடனழைத்துக்கொண்டு ஆயர்பாடியிலிருக்கும் தன்வீட்டையடைந்து அவ்விருவரையும் புதியமனையொன்றிலடைவித்து மிகவுபசரித்துத் தன்மகள் ஐயையென்பவளைக் கண்ணகிக்குத் துணையாகவைத்துச்சமைத்தற்குரியபொருள்கள் பலவற்றையுங் கொணர்ந்துகொடுப்பக் கண்ணகி அவற்றைச் செவ்விதாகச்சமைத்து முறைப்படியுண்பிக்க, கோவலன் இனிதாகவுண்டு கண்ணகியை அருகழைத்து அணைத்து, 'நீ இந்தப்பாலைவழியின் வந்ததையெண்ணி நம் தாய்தந்தையர் என்னதுன்பமுற்றார்களோ? மிக்க செல்வத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருந்த நாம் இந்தக்கொடியதுன்பத்தை யனுபவித்ததுகனவோ? நனவாயின், இதற்குக்காரணமாக முன்புசெய்த தீவினை யாதோ? யான் ஒன்றுமறிந்திலேன்; வீணரோடும் விடரோடுங் கூடிப் பிறரைப் புறங்கூறுங் கூட்டத்திற் புகுந்து நல்லவொழுக்கத்தைத் துறந்த மகாபாவியாகிய எனக்கு இனித் தீக்கதியன்றி நற்கதியுண்டோ? இருமுதுகுரவர்க்கும் ஏவல்செய்தலை யொழிந்தேன்; உனக்கும் துன்பஞ்செய்தேன்; இக்கூடாவொழுக்கம் தீதென்று சிறிது மெண்ணிலேன்' என்று பலவாறிரங்கி, 'சுற்றமுதலியவற்றை நீங்கி நாணமுதலியவற்றையும் கற்பையும் பெருந்துணையாகக்கொண்டு என்னோடுவந்து எனது தனிமையைத்தீர்த்த, "பொன்னே கொடியே புனைபூங்கோதாய், நாணின் பாவாய் நீணில விளக்கே,கற்பின்கொழுந்தே பொற்பின் செல்வீ" இனி உன்னுடைய சிலம்புகளுள் ஒன்றைக் கொண்டுபோய் விலைவில்விற்றுவருவேன்; வருமளவும் தனிமையால் வருந்துதலை ஒழிவாயாக' என்று சொல்லி, ஒருசிலம்பை வாங்கிக்கொண்டு அவள் தனியேயிருத்தலைக்கண்டு ம

---

* இனியுள்ளபாகம் கொலைக்களக்காதையைச் சார்ந்தது.

னம்வெதும்புதலாலே பெருகிய தன் கண்ணீரை அவள் கண்டால் வருந்துவாளென்று மறைத்தவனாகி அவ்விடத்தை நீங்கிப் பிரிதற்குத் துணிவில்லாத மனமுடையவனாய்ச்சென்று எதிர்ப்பட்ட துர்நிமித்தங்களை அறியாமற் கடைத்தெருவிற்புகுந்து எதிரே நூறு பொற்கொல்லர் பின்னேவர முன்வந்த ஒரு பொற்கொல்லனைக்கண்டு இவன் அரசனாற் பெயர்பெற்றோ னென்றெண்ணி

அவனருகிற்சென்று, 'அரசன்றேவியணிதற்குத் தகுதியான சிலம்பினை விலைமதிக்கும் வன்மையுடையாயோ?' என்று வினவி, அவன்மிக்கபணிவுடன் தான் வல்லனுதலைக்குறிப்பிக்க, கோவலன் தான்கொணர்ந்த சிலம்பைக் காட்டினன். அவன் பார்த்து,'இதனை அரசனுக்கு யான்தெரிவித்து வருமளவும் என்வீட்டிற்கு அயலதாகிய இவ்விடத்தே நீரிரும்' என்று ஓரிடத்தைக்காட்டிச் செல்லக் கோவலன் அவ்விடத்தேயிருந்தான். சென்ற பொற்கொல்லன் முன்பு அரசன்மனைவியின் சிலம்புகளுள் ஒன்றை வஞ்சித்துத் திருடிக்கொண்டவனுதலால், 'யான் முன்பு வஞ்சித்துக்கவர்ந்துகொண்ட சிலம்பு என்னிடத்தேயுள்ளதென்று இராசாவுக்கு வெளிப்படுவதற்கு முன்னே அதனோடு ஒத்த சிலம்பைக்கொணர்ந்த இப்புதியவனுல் என்மீதுண்டாகும் ஐயத்தைப் போக்கலாம்' என்று தன்னுள்ளே நிச்சயித்துக்கொண்டு, தன்மனைவியின் ஊடல்தீர்த்தற்பொருட்டுத் தன்கோயிலைநீங்கி அவள்கோயிலை நோக்கிக் காமபரவசனுய்ச் செல்லும் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைக் கண்டு வணங்கித்துதித்து, 'கன்னக்கோல் முதலியன இல்லாமலே கோயிற்கணிருந்த சிலம்பைத்திருடினவன் அடியேனுடைய சிறிய குடிலில் அச்சிலம்போடு வந்திருக்கிருன்' என்று சொல்லப் பாண்டியன் உடனே காவலாளர்களையழைத்து, 'என்மனைவியின் சிலம்பு இவன்கூறிய கள்வன்கையிடத்ததாயிருப்பின், அவனைக்கொல்வதற்கு அச்சிலம்போடு கொண்டுவருக' என்று சொல்லக்கருதியவன், வினைபலிக்குங் காலமாதலால் மயங்கி, 'அவனைக் கொன்று அச்சிலம்பைக்கொண்டுவாரும்' என்று கட்டளையிட்டான். பொற்கொல்லன் தன்னெண்ணம் பலித்ததென்று தன்னுள்ளே மகிழ்ந்து அக்காவலாளருடன் சென்று கோவலனையடைந்து அவனைநோக்கி, 'இவர்கள் அரசன் கட்டளையாற் சிலம்புகாணவந்தவர்கள்' என்று சொல்லிக் கோவலனுடைய முகக்குறி முதலியவற்றைக்கண்டு இவன் கள்வனல்லனென்றுசொல்லும் காவலாளர்களை இகழ்ந்துரைத்து அவனைக்கள்வனென்று வற்புறுத்துதற்குக் களவுநூலிலுள்ள எதுக்களையெல்லாம் அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டினன். அப்பொழுது அவர்களுள் அறிவின்மையாற் கொலையஞ்சாஞெருவன் விரைந்துசென்று கோவலனைத் தன்கைவாளால் வெட்டி வீழ்த்தினன்,

இப்பால், கண்ணகியிருந்த இடைச்சேரியில் பலவகையான உற்பாதங்களுண்டாயின; அதுகண்ட மாதரிமுதலியோரால் உற்பாதசாந்தியாகத் திருமாலைக்குறித்துக் குரவைக்கூத்து ஆடப்பட்டது; அதன் முடிவில் மாதரி நீராடுதற்பொருட்டு வையையாற்றிற்குச் சென்ருள்; அப்பொழுது சிலம்புதிருடிய

வனென்று துணிந்து கோவலனை அரசனேவலாளர் கொன்றசெய்தியை மதுரையிலிருந்துவந்த ஒருத்திசொல்லக்கேட்டுக் கண்ணகி பதைபதைத்து மூர்ச்சித்துப் பலவாறுபுலம்பித் தானும் அவனுடனிறத்தற்குத் துணிந்து இடைச்சியர்மத்தியில் நின்று சூரியனை நோக்கி "கதிர்ச்செல்வனே! நீயறிய என்கணவன் கள்வனோ?' என்றாள்; அவன் 'நின்கணவன் கள்வனல்லன்; அவனைக்கள்வனென்ற இவ்வூரை விரைவில் தீயுண்ணும்' என்று அசரீரியாகக் கூறினன். அதைக்கேட்ட கண்ணகி மிகுந்த கோபத்தோடு தன்னிடமிருந்த மற்றொரு சிலம்புடனே புறப்பட்டுக் கண்டார் நடுங்கும்படி வீதிவழியேசென்று அங்குள்ள மகளிரைநோக்கிப் பலவாறு புலம்பி, 'என்கணவனை முன்போலக்கண்டு அவன்சொல்லும் நல்லுரையைக் கேட்பேன்; அங்ஙனங் கேளேனாயின், என்னை இகழுமின்' என்று சபதஞ்செய்துகொண்டு சென்றுவெட்டுண்டு கிடந்த கோவலனைச்சிலர்காட்டக்கண்டு அளவில்லாத துயரத்தை யடைந்து அவனை முன்னிலைப்படுத்திப் பலவிதமாகப்பிரலாபித்து அவனுடம்பைத் தழுவிக்கொள்ள, அவ்வளவில் அவன் உயிர்பெற்றெழுந்துநின்று மதிபோன்றமுகம்வாடியதேயென்றுசொல்லிக் கையாலே அவள் கண்ணீரை மாற்ற, அவள் அவனுடைய பாதங்களை இரண்டுகையாலும் பூண்டுகொண்டு பணிந்தாள்; உடனே அவன் நீஇங்கிருக்கவென்றுசொல்லி அவ்வுடம்பை யொழித்துவிட்டுச் சுவர்க்கம்புகுதற்குத் தேவர்களோடுகூடிச் சென்றான்.

இங்கே இப்படியிருக்கப் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் மனைவி, தீக்கனாக்கள் பலவற்றைக்கண்டு சென்று அவற்றைத் தன்கணவனோடு சொல்லிக்கொண்டிருந்தாள்; அப்பொழுது, கண்ணகி கோபந்தணியாதவளாய் அரண்மனை வாயிலடைந்து வாயிலோனால் தன்வரவை அரசனுக்கறிவித்து அவனனுமதிப்படி அவன்முன்சென்று, அவன் கேட்பத் தன் ஊர் பேர்முதலியவற்றையும், ஆராயாது கோவலனைக்கொல்வித்த கொடுங்கோன்மையையும் வெகுதுணிவாகச் சொல்லிக் கோவலன் கள்வனல்லனென்று தெளிவித்தற்பொருட்டு, தன் சிலம்பினுள்ளேயுள்ளபரல் மாணிக்கமென்றாள்; அவன், தன்தேவிசிலம்பின்பரல் முத்தென்று சொல்லி, கொல்லப்பட்ட கோவலனிடமிருந்து கிடைத்த சிலம்பை வருவித்து வைப்ப, கண்ணகி அதையுடைத்தாள்; உடைக்கவே, அதனின்றும் மாணிக்கப்பரல் தெறித்தது: அதுகண்டு அரசன் நடுநடுங்கி, 'இழிந்த பொற்கொல்லன்சொல்லைக்கேட்ட கொடுங்கோன்மையையுடைய நானோவரசன்!நானோவரசன்!!ஐயோ! மிகப்புகழ்பெற்ற இந்த அருமந்தகுலம் என்னாற்

பழியடைந்ததே! என் ஆயுள் இன்றே அழியக்கடவது’என்றுசொல்லி மிகவுந்
துக்கித்து மயங்கித் தானிருந்தஆசனத்தில் வீழ்ந்து இறந்தான்;அதனையறியா
த அவன்மனைவி பாதுகாத்தருளவேண்டுமென்று கண்ணகிபாதத்தில்வீழ்ந்தா
ள்; வீழவே, கண்ணகி, ‘நான் பத்தினியாயிருத்தல் உண்மையாயின், இவ்வூரை
அழித்துவிடுவேன்பார்’ என்று சபதஞ்செய்து தனது இடக்கொங்கையைவல
க்கையால் திருகியெடுத்து அதை அந்நகரத்தின் மீதெறிந்தாள்; எறியவே,அக்
கினிதேவன் பார்ப்பனக்கோலத்தோடு வந்து, ‘மகாபத்தினி! உண்மைக்குப்பி

ழை செய்தநாளில் இவ்வூரை எரித்துவிடும்படி முன்னமேஏவல்பெற்றுளே
ன்;இப்பொழுது யாரையழித்தல்வேண்டும்’ என்று கேட்ப, அவள், “பார்ப்பா
ரறவோர் பசுப் பத்தினிப்பெண்டிர், மூத்தோர் குழவி யெனுமிவரைக் கைவிட்
டுத், தீத்திறத்தார்பக்கமே சேர் கென்று” சொல்ல, அப்பொழுதே அந்நகரில்
அவள் சொல்லியவண்ணம் தீப்பற்றிக்கொண்டது. உடனே அந்நகரைக்காக்கு
ம் வருணப்பூதங்கள் நான்கும் பெயர்ந்து சென்றன; அந்நகரத்துள்ள இடங்
கள் பலவும் எரியத்தொடங்கவே, அவ்வெம்மையை ஆற்றாதவளாகி மதுரையி
ன் அதிதேவதை கண்ணகிபால்வந்துநின்று அவளை நோக்கி,‘யான் இந்நகரின்
தெய்வம், உனக்குச் சிலவற்றைச் சொல்லவந்தேன்; அவற்றை நீகேட்பாயாக;
இந்நகரத்துமுன்பிருந்தபாண்டியர்களுள் ஒருவரேனும் சிறிதும் கொடுங்
கோன்மையுடையாரல்லர்; இந்நெடுஞ்செழியனும் அத்தன்மையனே; ஆயினு
ம் இதுவந்தவரலாற்றைச் சொல்லுவேன்; முன்பு கலிங்கநாட்டிலுள்ள சிங்கபு
ரத்தரசனாகிய வசுவென்பவனும் கபிலபுரத்தரசனாகிய குமரனென்பவனும்
தம்முட்பகைகொண்டு ஒருவரையொருவர் வெல்லக்கருதியிருந்தார்; அப்பொ
ழுது சிங்கபுரத்துக்கடைவீதியிற்சென்று இயல்பாகப் பண்டம்விற்றுக்கொண்
டிருந்த சங்கமனென்னும் வணிகனை அந்நகரத்தரசனிடம் தொழில்செய்து
கொண்டிருக்கும் பரதனென்பவன் இவன் பகைவனுடைய ஒற்றனென்று பி
டித்து அரசனுக்குக்காட்டி கொலைசெய்துவிட்டான்; அப்பொழுது அந்தச்சங்
கமன்மனைவியாகிய நீலியென்பவள் மிகுந்ததுயரமுற்றுப் பதினான்குநாள்பல
விடத்துமலைந்து பின்பு ஒருமலையின்மேலேறிக் கணவனைச் சேர்தற்பொருட்
டுத் தன்னுடைய உயிரைவிடுதற்குநினைத்தவள்,‘எமக்குதுன்பஞ்செய்தோர் ம
றுபிறப்பில் இத்துன்பத்தையே அடைவார்களாக’ என்று சாபமிட்டிறந்தாள்.
அப்பரதன் இக்கோவலனாகப்பிறந்தான்; ஆதலால், நீங்கள் இத்துன்பமடை
ந்தீர்கள்; நீ இற்றைக்குப்பதினாலாவது தினத்தின் பகல்சென்றபின்பு உன்னு

டையகனவனைக் கண்டுசேர்வை' என்றுசொல்லி அவளைத் தேற்றிச்செல்ல, பின்பு கண்ணகி மதுரையைநீங்கி வையைக்கரைவழியே மேற்றிசைநோக்கிச் சென்று மலைநாடடைந்து அதிலுள்ள திருச்செங்குன்றென்னும் மலைமேலேறி ஒருவேங்கைமரத்தினிழலில்நின்று பதினாலாவதுதினத்தின்பகல்சென்றபின்பு அங்கே தெய்வவடிவத்தோடுவந்த கோவலனைக்கண்டுகளித்து அவனுடன் விமானத்தின்மேலேறித் தேவர்கள் போற்றும்படி சுவர்க்கமடைந்தாள்.

[௩.—வஞ்சிக்காண்டம்]

கண்ணகி, இவ்வாறு கணவனோடு விமானமேறிச் சுவர்க்கம்போகக் கண்ட வேட்டுவமகளிரும் வேடர்களும் மிகுந்த ஆச்சரியமடைந்து தமது குறிச்சியிற் கண்ணகிபொருட்டு ஒரு குரவைக்கூத்துச் செய்வித்தார்கள். பின்பு அவ்வேடர்கள், இந்த அதிசயத்தைத் தந்நாட்டு அரசனாகிய செங்குட்டுவனுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்றெண்ணிப் பலவகையான காணிக்கைப் பொருள்களையும் கைக்கொண்டுசென்று, மலைவளங்காண்டற்குத் தனது தேவி

வேண்மாளோடும் தம்பி இளங்கோவடிகளோடும் புறப்பட்டு நால்வகைத் தானையும் சூழ வந்து பேராற்றங்கரையிலுள்ளமணற்குவியலிலிருக்கும் சேரன் செங்குட்டுவனைக் கண்டு வணங்கிச் சொன்னார்கள்; அதுகேட்டு அவ்வரசன் அதிசயிக்க, அங்கு வந்திருந்த மதுரைத்தமிழாசிரியராகிய சாத்தனார், மதுரையிற் கோவலன் கொலையுண்டதையும் அங்கேகண்ணகியால் நடந்தவற்றையும், மதுராநகர்த்தெய்வம் அவளுக்குமுன் வந்து சொல்லியதையும் விரித்துச்சொன்னார்; செங்குட்டுவன், பாண்டியன்இறந்ததற்கிரங்கித் தன் தேவியின் வேண்டுகோளால் கண்ணகியாகிய பத்தினிக்கடவுளைப் பிரதிஷ்டித்து வழிபடுதற் கெண்ணி அவளுருவஞ்செய்தற்குச் சிலைகொணர்தற்பொருட்டு மந்திரிகளோடும் ஆலோசித்து, முன்னம் இமயமலையினின்றும் வந்த முனிவர்கள் 'ஆரியமன்னராகிய கனகனும்விசயனும் தமிழ்நாட்டரசரையிகழ்ந்தார்' என்று சொல்லக்கேட்டவனாதலால், 'அவ்வரசர்களைவென்று அவர்கள்முடியில் அச்சிலையையேற்றிக் கொண்டுவருவேன்' என்று சபதஞ்செய்து, உடனே சேனைகளுடன் புறப்பட்டு நீலகிரியையடைந்து அங்குத்தங்கி இமயமலையினின்றும் வந்த முனிவர்கள் கூறிய ஆசியைப் பெற்று அப்பா

ற்சென்று கங்காநதியை யடைந்து தனது நட்பரசர்களாகிய கன்னர்கள் கொணர்ந்து வைத்திருந்த ஓடமேறி அக்கரைசென்று அவ்விடத்திற் றங்கி அங்கே போர்செய்தற்கு வந்த கனகவிசயரையும் அவருக்குத் துணையாக வந்த உத்தரன்முதலிய அரசர்களையும் வென்று தாபதவேடமுதலியவற்றை க்கொண்டோடிய அவ்வரசர்களைப் பிடித்து அகப்படுத்திக்கொண்டு தன் மந்திரியாகிய வில்லவன்கோதையையும் சேனையையும் அனுப்பி இமயமலையி னின்றும் சிலைவருவித்து அதைக் கனகவிசயர்முடியிலேற்றி விதிப்படி கங் கையில் நீர்ப்படைசெய்து இப்பால் வந்து அதன்தென்கரையிற் சேனையோ டுந்தங்கி அங்குக் கங்கையாடிவந்த மாடலனாற் கோவலன்வரலாறு முத லியவற்றையும் நெடுஞ்செழியனுக்குப் பின்பு இளங்கோவேந்தன் அரசாட் சிசெய்துவருதலையுமறிந்து அம்மாடலனுக்குத் தன் நிறையாகிய ஐம்பது து லாம்பொன் தானஞ்செய்து தன்னால் வெல்லப்பட்ட கனகவிசயரைச் சோ ழனுக்கும் பாண்டியனுக்கும் காட்டிவரும்படி நீலன் முதலிய ஒற்றர்களை யனு ப்பிவிட்டுச் சேனையுடன் புறப்பட்டு இடையிலுள்ள வளங்களையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு வஞ்சிநகரமடைந்து ஆங்குள்ளவர்களோடும் அளவளாவி மகிழ்வுற்றிருந்தான்; அப்படியிருக்கையில் ஒருநாள், முன்பு அனுப்பப்பட்ட நீலன்முதலிய ஒற்றர்கள் வந்து, 'தோல்வியடைந்து மாறுவேடம்பூண்டுசெ ன்ற கனகவிசயர் முதலியோரைப் பிடித்துக்கொணர்ந்தமையைச் சோழனும் பாண்டியனும் இகழ்ந்து சொன்னார்கள்' என்று சொல்லக்கேட்டு மிகுந்த கோபங்கொண்டு, அங்குவந்திருந்த மாடலன் 'நீகோபந்தணிக; இளமை யாக் கைசெல்வமுதலியவைகள் நிலையா; நல்லபதத்தை யடைவிக்கும் யாகத்தை இனிச் செய்தல்வேண்டும்' என்று பல ஏதுக்கள் முகமாக எடுத்துச்சொல் லக்கேட்டு அக்கோபந்தணிந்து, அம்மாடலன்சொல்லியவண்ணம் யாகத்தி

ற்குரியவற்றை அமைக்கும்படி சிலரையனுப்பி, ஆரியவரசர் முதலியோ ரைச்சிறையினின்றும் நீக்கி அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து உப சரிக்கும்படி வில்லவன் கோதைக்குச்சொல்லிப் பலருடன்சென்று, சிறந்தக ம்மியர்களாற் செய்யப்பட்ட ஓராலயத்தில் இமயச்சிலையா லியற்றப்பட்டுள்ள வடிவத்திற் பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியைப் பிரதிஷ்டைபண்ணிவிதிப்

படி நித்தியபூசைமுதலியவற்றை நடத்தும்படிகட்டளையிட்டு அங்கேயிருந் தான். அப்படியிருக்கும்பொழுது, முன்னம், கோவலன் கொலையுண்டது மு தலியவற்றை மாடலனாற்கேட்ட தேவந்தியும் கண்ணகியின் செவிலித்தாயும்

அவளடித்தோழியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றுநீங்கிமதுரையையடைந் து அங்கேகண்ணகியைக்காணாமல்மாதரிமகள் ஐயையைக்கண்டு அவளையழை த்துக்கொண்டு வையைக்கரைவழியேசென்று மலைநாடுபுகுந்து கண்ணகிகோ யிலையடைந்து அங்கிருந்த செங்குட்டுவனைக் கண்டு தங்களை இன்னாரென்று அறிவித்துக் கண்ணகியின் பிரிவாற்றாமையால் வருந்திப்புலம்பினார்கள்; அப் பொழுது கண்ணகி தெய்வவடிவத்தோடுவெளிப்பட்டுச் செங்குட்டுவனுக்கு க்காட்சிகொடுத்து வாழ்த்தினாள்; பின்பு செங்குட்டுவன் மாதவிமகளாகியம ணிமேகலையின் துறவைத் தேவந்திசொல்லக்கேட்டு, அவள்மேல்ஆவேசித்த சாத்தனென்னுந்தெய்வத்தின் கட்டளையால் மாடலன் தன்கையிலுள்ள கம ண்டல நீரை அங்கு வந்திருந்த மூன்று இளம்பெண்கள்மீது தெளிப்ப உட னே கண்ணகியைக்குறித்துப்புலம்பிய அம்மூவரையும் கண்ணகிநற்றாய் கோ வலன்நற்றாய் மாதரி என்னும் இம்மூவருடைய பிறப்பினராக அறிந்து, அவ ர்கள் அவ்வாறு பிறத்தற்குக் காரணத்தை மாடலன்சொல்லக்கேட்டுப் பத் தினிக்கடவுளுக்கு நித்தியபூசைசெய்யும்படி தேவந்திக்குச் சொல்லித் தான் அக்கடவுளை மூன்றுமுறைவலம்வந்து வணங்கிநின்றான்; அப்பொழுது ஆ ரியமன்னரும் மாளவவேந்தரும் இலங்காபுரத்தரசனாகிய கயவாகுவும் அங்கு வந்து அக்கடவுளைநோக்கி ‘இச்செங்குட்டுவனைப்போல எங்களுடைய நாட் டில் யாங்கள் உனக்குச்செய்யும் பூசையில் நீ எழுந்தருளி எங்களுக்கு அருள் செய்யவேண்டும். என்று பிரார்த்திப்ப, ‘நீங்கள் விரும்பியபடியே வரந்தந்தே ன்’ என்று அப்பொழுது ஒருகுரல் உண்டாயிற்று, அதனைக்கேட்ட செங்கு ட்டுவனும் மற்றையரசர்களும் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்தார்கள். பின்பு செ ங்குட்டுவன் மாடலனோடு யாகசாலைக்குச் சென்றான். அப்பால், இளங்கோ வடிகள் பத்தினிக்கடவுள்கோயிலுக்குச் சென்றார்; அவருக்குமுன்பு பத்தி னிக்கடவுள் தேவந்திமேற்றோன்றி அவருடைய வரலாறுகளைச் சொல்லி உவப்பித்தாள்.

கோவலன் வெட்டுண்டுவிழுந்தகாலந் தொடங்கிப் பாண்டியநாட்டில் மழை இல்லாதுபோயிற்று ; வறுமையும் நோயும் அதிகரித்தன ; அதுதெரிந்து கொற்கைநகரத்திருந்த அரசனாகிய இளஞ்செழியன் பத்தினிக்கடவுளுக்கு ஆயிரம் பொற்கொல்லரைப் பலியிட்டுக் களவேள்வியாற்சாந்திசெய்து விழாவெடுத்தலால், அந்நாட்டில் மிகவும் மழைபெய்தது; முற்கூறிய வறுமையும் நோயும் நீங்கின; அதனைக்கேள்வியுற்றுக் கொங்குமண்டிலத் தரசரும், இலங்காபுரத்தரசனாகிய கயவாகுவும், சோழநாட்டில் உறையூரிலிருந்த அரசனாகிய பெருநற்கிள்ளியும் கண்ணகிக்குக் கோயில் கட்டுவித்து நித்தியபூசை விழாமுதலியவற்றைச் செய்து வழிபட அவர்நாடுகள் மிகுந்த வளமுற்றன.

சிலப்பதிகாரம்.

இரண்டாவது
மதுரைக்காண்டம்.

ஆறாவது
கொலைக்களக்காதை.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

அரும்பெறற் பாவையை யடைக்கலம் பெற்ற
விரும்பே ருவகையி னிடைக்குல மடந்தை
யளைவிலை யுணவி னாய்ச்சியர் தம்மொடு
மிளைசூழ் கோவல ரிருக்கை யன்றிப்
பூவ லூட்டிய புனைமாண் பந்தர்க்
காவற் சிற்றிற் கடிமனைப் படுத்துச்

செறிவளை யாய்ச்சியர் சிலருடன் கூடி
நறுமலர்க் கோதையை நாணீ ராட்டிக்
கூடன் மகளிர் கோலங் கொள்ளு
மாடகப் பைம்பூ ணருவிலை யழிப்பச்
செய்யாக் கோலமொடு வந்தீர்க் கென்மக
ளையை காணீ ரடித்தொழி லாட்டி
பொன்னிற் பொதிந்தேன் புனைபூங் கோதை
யென்னுட னங்கையீங் கிருக்கெனத் தொழுது
மாதவத் தாட்டி வழித்துயர் நீக்கி
யேத மில்லா விடந்தலைப் படுத்தின
ணோதக வுண்டோ நும்மக ளார்க்கினிச்
சாவக நோன்பிக ளடிக ளாதலி
னாத்தூ ணங்கையொடு நாள்வழிப் படூஉ

மடிசி லாக்குதற் கமைந்தநற் கலங்க
ணெடியா தளிமி னீரெனக் கூற
விடைக்குல மடந்தைய ரியல்பிற் குன்றா
மடைக்கலந் தன்னொடு மாண்புடை மரபிற்
கோளிப் பாகற் கொழுங்கனித் திரள்காய்
வாள்வரிக் கொடுங்காய் மாதுளம் பசுங்காய்
மாவின் கனியொடு வாழைத் தீங்கனி
சாலி யரிசி தம்பாற் பயனொடு
கோல்வளை மாதே கொள்கெனக் கொடுப்ப
மெல்விரல் சிவப்பப் பல்வேறு பசுங்காய்
கொடுவாய்க் குயத்து விடுவாய் செய்யத்
திருமுகம் வியர்த்தது செங்கண் சேந்தன
கரிப்புற வட்டில் கண்டனள் பெயர

வையெரி யூட்டிய வையை தன்னொடு
கையறி மடைமையிற் காதலற் காக்கித்
தாலப் புல்லின் வால்வெண் டோட்டுக்
கைவன் மகளைக் கவின்பெறப் புனைந்த
செய்வினைத் தவிசிற் செல்வ னிருந்தபின்
கடிமல ரங்கையிற் காதல னடிநீர்
சுடுமண் மண்டையிற் றொழுதனள் மாற்றி
மண்ணக மடந்தையை மயக்கொழிப் பனள்போற்
றண்ணீர் தெளித்துத் தன்கையாற் றடவிக்
குமரி வாழையின் குருத்தகம் விரித்தீங்
கமுத முண்க வடிக ளீங்கென
வரசர் பின்னோர்க் கருமறை மருங்கி
னுரிய வெல்லா மொருமுறை கழித்தாங்
காயர் பாடியி னசோதைபெற் றெடுத்த
பூவைப் புதுமலர் வண்ணன் கொல்லோ
நல்லமு துண்ணு நம்பி யீங்குப்
பல்வளைத் தோளியும் பண்டுநங் குலத்துத்
தொழுனை யாற்றினுட் டோமேனி வண்ணனை
விழுமந் தீர்த்த விளக்குக் கொல்லென
வையையுந் தவ்வையும் விம்மித மெய்திக்

கண்கொளா நமக்கிவர் காட்சி யீங்கென
வுண்டினி திருந்த வுயர்பே ராளற்
கம்மென் றிலாயலோ டடைக்கா யீத்த
மையி ரோதியை வருகெனப் பொருந்திக்
கல்லத ரத்தங் கடக்க யாவதும்
வல்லுந கொல்லோ மடந்தைமெல் லடியென
வெம்முனை யருஞ்சுரம் போந்ததற் கிரங்கி
யெம்முது குரவ ரென்னுற் றனர்கொல்

மாயங் கொல்லோ வல்வினை கொல்லோ
யானுளங் கலங்கி யாவது மறியேன்
வறுமொழி யாளரொடு வம்பப் பரத்தரொடு
குறுமொழிக் கோட்டி நெடுநகை புக்குப்
பொச்சாப் புண்டு பொருளுரை யாளர்
நச்சுக்கொன் றேற்கு நன்னெறி யுண்டோ
விருமுது குரவ ரேவலும் பிழைத்தேன்
சிறுமுதுக் குறைவிக்குச் சிறுமையுஞ் செய்தேன்
வழுவெனும் பாரேன் மாநகர் மருங்கீண்
டெழுகென வெழுந்தா யென்செய் தனையென
வறவோர்க் களித்தலு மந்தண ரோம்பலுந்
துறவோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின்
விருந்தெதிர் கோடலு மிழந்த வென்னையும்
பெருமக டன்னொடும் பெரும்பெயர்த் தலைத்தாண்
மன்பெருஞ் சிறப்பின் மாநிதிக் கிழவன்
முந்தை யில்லா முனிவிகந் தனனா
வற்புளஞ் சிறந்தாங் கருண்மொழி யளைஇ
யெற்பா ராட்ட யானகத் தொளித்த
நோயுந் துன்பமு நொடிவது போலுமென்
வாயின் முறுவற்கவ ருள்ளகம் வருந்தப்
போற்றா வொழுக்கம் புரிந்தீர் யாவதும்
மாற்றா வுள்ள வாழ்க்கையே னாதலி
னேற்றெழுந் தனன்யா னென்றவள் கூறக்
குடிமுதற் சுற்றமுங் குற்றிளை யோரு
மடியோர் பாங்கு மாயமு நீங்கி

நாணமு மடனு நல்லோ ரேத்தும்
பேணிய கற்பும் பெருந்துணை யாக

வென்னொடு போந்தீங் கென்றுயர் களைந்த
பொன்னே கொடியே புனைபூங் கோதாய்
நாணின் பாவாய் நீணில விளக்கே
கற்பின்கொழுந்தே பொற்பின் செல்வீ
சீறடிச் சிலம்பி னொன்றுகொண் டியான்போய்
மாறி வருவன் மயங்கா தொழிகெனக்
கருங்கய னெடுங்கட் காதலி தன்னை
யொருங்குடன் றழீஇ யுழையோ ரில்லா
வொருதனி கண்டுதன் னுள்ளகம் வெதும்பி
வருபனி கரந்த கண்ண னாகிப்
பல்லான் கோவல ரில்ல நீங்கி
வல்லா நடையின் மறுகிற் செல்வோ
னிமிலே றெதிர்ந்த திழுக்கென வறியான்
றன்குல மறியுந் தகுதியன் றாதலிற்
றாதெரு மன்றந் தானுடன் கழிந்து
மாதர் வீதி மறுகிடை நடந்து
பீடிகைத் தெருவிற் பெயர்வோ னாங்கட்
கண்ணுள் வினைஞர் கைவினை முற்றிய
நுண்வினைக் கொல்லர் நூற்றுவர் பின்வர
மெய்ப்பை புக்கு விலங்குநடைச் செலவிற்
கைக்கோற் கொல்லனைக் கண்டன னாகித்
தென்னவன் பெயரொடு சிறப்புப் பெற்ற
பொன்வினைக் கொல்ல னிவனெனப் பொருந்திக்
காவலன் றேவிக் காவதோர் காற்கணி
நீவிலை யிடுதற் காதி யோவென
வடியே னறியே னாயினும் வேந்தர்
முடிமுதற் கலன்கள் சமைப்பேன் யானெனக்
கூற்றத் தூதன் கைதொழு தேத்தப்
போற்றருஞ் சிலம்பின் பொதிவா யவிழ்த்தனன்

மத்தக மணியொடு வயிரங் கட்டிய
பத்திக் கேவணைப் பசும்பொற் குடைச்சூற்

சித்திரச் சிலம்பின் செய்வினை யெல்லாம்
பொய்த்தொழிற் கொல்லன் புரிந்துட னோக்கிக்
கோப்பெருந் தேவிக் கல்லதை யிச்சிலம்
பியாப்புற வில்லை யெனமுன் போந்து
விறன்மிகு வேந்தற்கு விளம்பியான் வரவென்
சிறுகுடி லங்க ணிருமி னீரெனக்
கோவலன் சென்றக் குறுமக னிருக்கையோர்
தேவ கோட்டச் சிறையகம் புக்கபின்
கரந்தியான் கொண்ட காலணி யீங்குப்
பரந்து வெளிப்படா முன்னமன் னற்குப்
புலம்பெயர் புதுவனிற் போக்குவ னியானெனக்
கலங்கா வுள்ளங் கரந்தனன் செல்வோன்
கூடன் மகளி ராடற் றோற்றமும்
பாடற் பகுதியும் பண்ணின் பயங்களுங்
காவல னுள்ளங் கவர்ந்தன வென்றுதன்
னூட லுள்ள முள்கரந் தொளித்துத்
தலைநோய் வருத்தந் தன்மே லிட்டுக்
குலமுதற் றேவி கூடா தேக
மந்திரச் சுற்ற நீங்கி மன்னவன்
சிந்தரி நெடுங்கட் சிலதியர் தம்மொடு
கோப்பெருந் தேவி கோயி னோக்கிக்
காப்புடை வாயிற் கடைகா ணகவயின்
வீழ்ந்தனன் கிடந்து தாழ்ந்துபல வேத்திக்
கன்னக மின்றியுங் கவைக்கோ லின்றியுந்
துன்னிய மந்திரந் துணையெனக் கொண்டு

வாயி லாளரை மயக்குதுயி லுறுத்துக்
கோயிற் சிலம்பு கொண்ட கள்வன்
கல்லென் பேரூர்க் காவலர்க் கரந்தென்
சில்லைச் சிறுகுடி லகத்திருந் தோனென
வினைவிளை கால மாதலின் யாவதுஞ்
சினையலர் வேம்பன் றேரா னாகி
யூர்காப் பாளரைக் கூவி யீங்கென்
றாழ்பூங் கோதை தன்காற் சிலம்பு

கன்றிய கள்வன் கைய தாகிற்
கொன்றச் சிலம்பு கொணர்க வீங்கெனக்
காவல னேவக் கருந்தொழிற் கொல்லனும்
மேவ வுள்ளத் தெண்ணியது முடித்தெனத்
தீவினை முதிர்வலைச் சென்றுபட் டிருந்த
கோவலன் றன்னைக் குறுகின னாகி
வலம்படு தானை மன்னவ னேவச்
சிலம்பு காணிய வந்தோ ரிவரெனச்
செய்வினைச் சிலம்பின் செய்தி யெல்லாம்
பொய்வினைக் கொல்லன் புரிந்துடன் காட்ட
விலக்கண முறைமையி னிருந்தோ னீங்கிவன்
கொலைப்படு மகனல னென்று கூறு
மருந்திறன் மாக்களை யகநகைத் துரைத்துக்
கருந்தொழிற் கொல்லன் காட்டின னுரைப்போன்
மந்திரந் தெய்வ மருந்தே நிமித்தந்
தந்திர மிடனே காலங் கருவியென்
றெட்டுட னன்றே யிழுக்குடை மரபிற்
கட்டுண் மாக்க டுணையெனத் திரிவது
மருந்திற் பட்டீ ராயின் யாவரும்

பெரும்பெயர் மன்னனிற் பெருநவைப் பட்டோர்
மந்திர நாவிடை வழுத்துவ ராயி
னிந்திர குமரரின் யாங்காண் குவமோ
தெய்வத் தோற்றந் தெளிகுவ ராயிற்
கையகத் துப்பொருள் காட்டியும் பெயர்குவர்
மருந்தி னங்கண் மயக்குவ ராயி
னிருந்தோம் பெயரு மிடனுமா ருண்டோ
நிமித்தம் வாய்த்திடி னல்ல தியாவதும்
புகற்கி லரும்பொருள் வந்துகைப் புகுதினுந்
தந்திர கரண மெண்ணுவ ராயி
னிந்திரன் மார்பத் தாரமு மெய்துவ
ரிவ்விட மிப்பொருள் கோடற் கிடமெனி
னவ்விடத் தவரை யார்காண் கிற்பார்
காலங் கருதி யவர்பொருள் கையுறின்

மேலோ ராயினும் விலக்கலு முண்டோ
கருவி கொண்டவ ரரும்பொருள் கையுறி
னிருநில மருங்கி னியார்காண் கிற்பா
ரிரவே பகலே யென்றிரண் டில்லை
கரவிடங் கேட்பினோர் புகவிட மில்லை
* தூதர் கோலத்து வாயிலி னிருந்து
* மாதர் கோலத்து வல்லிருட் புக்கு
விளக்கு நிழலிற் றுளக்கிலன் சென்றாங்
கிளங்கோ வேந்தன் றுளங்கொளி யாரம்
வெயிலிடு வயிரத்து மின்னின் வாங்கத்
துயில்கண் விழித்தோன் றோளிற் காணா
னுடைவா ளுருவ வுறைகை வாங்கி
யெறிதொறுஞ் செறித்த வியல்பிற் காற்றான்
மல்லிற் காண மணித்தூண் காட்டிக்

கல்வியிற் பெயர்ந்த கள்வன் றன்னைக்
கண்டோ ருளரெனிற் காட்டு மீங்கிவர்க்
குண்டோ வுலகத் தொப்போ ரென்றக்
கருந்தொழிற் கொல்லன் சொல்ல வாங்கோர்
திருந்துவேற் றடக்கை யிளையோன் கூறு
நிலனக ழுளிய னீலத் தானையன்
கலனசை வேட்கையிற் கடும்புலி போன்று
மாரி நடுநாள் வல்லிருண் மயக்கத்
தூர்மடி கங்கு லொருவன் றோன்றக்
கைவா ளுருவவென் கைவாள் வாங்க
வெவ்வாய் மருங்கினும் யானவற் கண்டிலே
னரிதிவர் செய்தி யலைக்கும் வேந்தனு
முரியதொன் றுரைமி னுறுபடை யீரெனக்
கல்லாக் களிமக னொருவன் கையில்
வெள்வா ளெறிந்தனன் விலங்கூ டறுத்தது
புண்ணுமிழ் குருதி பொழிந்துடன் பரப்ப
மண்ணக மடந்தை வான்றுயர் கூரக்
காவலன் செங்கோல் வளைஇய வீழ்ந்தனன்
கோவலன் பண்டை யூழ்வினை யுருத்தென.

* தூதர்க்கோலமெனவும், மாதர்க்கோலமெனவும் பாடம்.

சிலப்பதிகாரம்.

சிலப்பதிகாரமென்பது, சிலம்பினது அதிகரித்தலையுடையது என வேற்றுமைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய் நூலுக்குக் காரணப்பெயராயிற்று. அதிகாரம்-அதிகரித்தல். இராசநீதியில் தவறின அரசனை அறக்கடவுள் கூற்றாய்நின்று கொல்லு மென்பதும், பத்தினியை மக்களேயன்றித் தேவரும் முனிவரும் எத்துதல் இயல்பென்பதும், முன்செய்த இருவினையும் செய்தமுறையே செய்தோனை நாடிவந்து பயனூட்டு மென்

பதம் ஆகியஇம்மூன்றும் சிலம்புகாரணமாகத் தோன்றலின், நூலாசிரிய ராகிய இளங்கோவடிகள் இந்நூற்குச் சிலப்பதிகாரமென்று பெயரிட்டனர். இதனை, (பதிகம், அடி ருரு-௬௦) "அரசியல் பிழைத்தோர்க் கறங்கூற் றாவது, முரைசால் பத்தினிக் குயர்ந்தோ ரேத்தலு, மூழ்வினை யுருத்துவந் தூட்டு மென்பதூஉஞ், சூழ்வினைச் சிலம்பு காரண மாகச், சிலப்பதிகார மென் னும் பெயரா, னாட்டுதும் யாமோர் பாட்டுடைச் செய்யுள்" என்பதனு னுணர்க. சிலம்புகாரணமாக இம்மூன்றுந் தோன்றுதல், கதைச்சுருக்கத்தால் உணரப்படும்.

மதுரைக்காண்டம்.

மதுரைக்காண்டமென்பதற்கு-மதுரையில் நடந்தசரித்திரத்தின்கூட்டத் தையுடையதென்பது பொருள். மதுரை-பாண்டியநாட்டு இராசதானியாகிய தொரு நகரம்; மதுராஎன்னும் வடமொழி திரிந்தது. குலசேகரனென்னும் பாண்டியன் காடுகெடுத்து நகராக்கி அந்நகரத்திற்குச்சாந்திசெய்யக்கருதிய பொழுது ஸ்ரீசோமசுந்தரக்கடவுள் திருவுளத்தறிந்து தமது சடையிலணிந்த சந்திரனிடத்தினின்றும் அமிருதத்தை உகுக்க அவ்வமுதஞ்சென்று அந்நகர் முழுதும் பரவிச் சாந்திசெய்து மதுரமயமாக்கியதனால் மதுரையெனப்பெயர் பெற்றதென்பர்; இதனை "மணிமலர்த் தாரோன் மாளிகை தனக்கம்மாநகர் வடகுண பாற்கண், டணிநகர் சாந்தி செய்வது குறித்தா னண்ணலா ரறிந் திது செய்வார்", "பொன்மய மான சடைமதிக் கலையின் புத்தமுதுகுத்தன ரதுபோய்ச், சின்மய மான தம்மடி யடைந்தார்ச் சிவமய மாக்கிய செயல் போற், றன்மய மாக்கி யந்நகர் முழுதுஞ் சாந்திசெய் ததுவது மதுர, நன் மய மான தன்மையான் மதுரா நகரென வுரைத்தனர் நாமம" என்னுஞ் செய்யுட்களால் அறிக; இவை-திருவிளையாடற்புராணம், திருநகரங்கண்ட படலம், ௬௧-௬௨. இது, தென்மதுரை; மதுரையென்பது-இங்கே, அதில் நடந்த சரித்திரத்துக்கு இடவாகுபெயர். காண்டம்-கூட்டம்; ஸ்ரீ சோமசுந் தரக்கடவுள், சமணர்களேவிய பாம்புஉமிழ்ந்த விடத்தைத் தமதுசடையிலி ருந்த பிறையிலுள்ள அமுதவிந்துவைத்தெறிப்பித்து மதுரமாக்குதலால், இந் நகர் மதுரையென்று பெயர்பெற்றதென்று திருவாலவாயுடையார் திருவிளை யாடற்புராணங்கூறும்; ஷை நூல், ௬௬-மதுரையான திருவிளையாடல் பார்க்க.

கொலைக்களக்காதை.

கொலைக்களக்காதையென்பது, (கோவலன்) கொலைக்களத்தில் வெட்டுண்ட காதை யெனவிரியும்.

க-உ. அரும்பெறற் பாவையை யடைக்கலம் பெற்ற
விரும்பே ருவகையி னிடைக்குல மடந்தை

இ-ள். தனக்குப் பெறுதற்கரிய பாவைபோல்வாளைக் கவுந்தியடிகளால் அடைக்கலங்கொடுக்கப்பெற்ற மிகவும்பெரியதாகிய உவகையையுடைய இடையர்குலத்திற்பிறந்த மாதரியாகியமடந்தை.

மடந்தை-பருவ மன்று; பெண்பாற்பெயர்

(குறிப்பு.) பாவைபோல்வாள் - கண்ணகி. கவுந்தியடிகள் - ஒருஸந்யாஸினி. மாதரி - இடைச்சியர்தலைவி.

ங-சு. அளைவிலை யுணவி னாய்ச்சியர் தம்மொடு
மிளைசூழ் கோவல ரிருக்கை யன்றிப்
பூவ லூட்டிய புனைமாண் பந்தர்க்
காவற் சிற்றிற் கடிமனைப் படுத்து

இ-ள். மோர்விலையை உணவாகவுடைய ஆய்ச்சியரோடு இடையர்குடியிருந்த இல்லினன்றிக் கட்டுவேலிசூழ்ந்த காவலையும் அழகுபெறவிட்ட குளிர்ந்தகாவணத்தையுமுடைய செம்மண்பூசப்பட்ட சிறிய இல்லாகிய புதியமனையிலேயிருத்தி யென்க.

அளை - மோர். மிளை - கட்டுவேலி. பூவல் - செம்மண்; * "பூவற் படுவிற் கூவற் றோண்டிய" என்றார் புறத்தினும்.

(கு-பு.) காவணம் - பந்தர். உதாரணத்தின் பொருள்:—பூவல் படுவில் - செம்மண்கரையுடைய பள்ளங்களில், கூவல் தோண்டிய - கிணறு தோண்டிய. "தருமணற் றாழப்பெய் தில்பூவ லூட்டி" என்றார் கலித்தொகையிலும்.

எ-அ. செறிவளை யாய்ச்சியர் சிலருடன் கூடி
நறுமலர்க் கோதையை நாணீ ராட்டி

இ-ள். தன் சுற்றத்திலுள்ள செறிந்த வளையையுடைய ஆய்ச்சியர்சிலருடனே தானின்று நறிய மலர்க்கோதையினையுடையாளைப் புதுநீரான் மஞ்சனஞ்செய்வித் தென்க.

(கு-பு.) கோதையினையுடையாள் - கண்ணகி.

௯-௧௪. கூடன் மகளிர் கோலங் கொள்ளு
மாடகப் பைம்பூ ணருவிலை யழிப்பச்
செய்யாக் கோலமொடு வந்தீர்க் கென்மக
ளையை காணீ ரடித்தொழி லாட்டி
பொன்னிற் பொதிந்தேன் புனைபூங் கோதை
யென்னுடை நங்கையீங் கிருக்கெனத் தொழுது

* புறநானூறு, ௬௧௧.

இ - ள். இக்கூடல்நகரிடத்து மகளிர்கொள்ளும் அருவிலை ஆடகப்பைம் பூணாற் செய்த கோலமழித்தற்குச் செய்யாக்கோலமோடுவந்த உமக்கு அடித் தொழிலாட்டி இல்லையென்று கருதற்பாலீரல்லீர்; என்மகள் ஐயைகாணும் அடித்தொழிலாட்டி; யான் உம்மைப் பொன்போலப் பொதிந்துகொள்வேன்; பூங்கோதையையுடையநங்காய், இங்ஙனமாதலான், இனி ஒன்றற்குங்கவ லாது இருப்பீராக வென்றுசொல்லித் தொழுவதுஞ்செய்தென்க.

கூடன்மகளிரொன்றாள், தானறியுமூர் அதுவாகலின். இனிக் கூடன் மகளிர்க்கு அழகைக் கொடுக்கும் ஆடகப்பைம்பூணினது அருவிலையையழித் தற்குச் செய்யாக்கோலமொடு வந்தீர்க்கெனினுமமையும். செய்யாக்கோலம்-புனையாதவழகு; ஆவது இயற்கையழகு. வந்திர்க்கென்றும், காணீரென்றும் உயர்சொல்லால் ஒருவரைக்கூறும் பன்மையாற்கூறினவள் ஈண்டு நங்கை யென்றது ஒருமைப்பன்மைமயக்கமெனின்,—அற்றன்று; நம்பியெனப் பல் லோர்க்குறித்த முறைநிலைப்பெயர் நங்கையென்று புதல்வர்மனைவியரைக்கூ றும் முறைப்பெயராதலின், நங்கையென்றாளென்க; "நாத்தூ ணங்கை யொடு" என்ப மேலும். இஃது அக்காலவழக்கு. கோவலனைத் தனக்கு மக னாகக்கருதி இங்ஙனங்கூறினாள். இனிவந்தாய்க்கெனவும் காணீ னெனவும் பாடங் கூறுவாருமுளர்.

(கு-பு.) அடித்தொழிலாட்டி-அடிமைவேலைசெய்பவள். "நாத்தூ ணங் கையொடு" என்பது இக்காதையில், ௧௧-ம் அடியிலுள்ளது.

௧௫-௧௭. மாதவத் தாட்டி வழித்துயர் நீக்கி
யேத மில்லா விடந்தலைப் படுத்தினை
ஞேதக வுண்டோ நும்மக னார்க்கினி

இ-ள். மாதவத்தாட்டி நீங்குள்ளநெறியின் ஒருதீங்குமுறாமற் காத்து

வருத்தம் சிறிதுமில்லாவிடத்தே கூட்டினுளாதலான் இனி நின்கொழுநற்கு இவ்விடத்தில் மனக்கவலையுறுதலுண்டோ வென்றானென்க.

இடந்தலைப்படுத்தல்-கூட்டுதல். புறநடைவிதியான், நோவுதக - *நோதகவாயிற்று. நம்மகனார்க்கு-மகனென்பது ஆண்பாற்பெயர்; நம்முடைய புருடனுக்கென்பதாயிற்று: †"நினக்கிவன் மகனாய்த் தோன்றிய தூஉ, மனக்கினி யாற்குநீ மகளாய தூஉம், பண்டும் பண்டும் பலபிறப் புளவாற், கண்டபிறவியே யல்ல காரிகை" என்றார் மணிமேகலையிலும். ‡"கண்போன்ற மாமன் மகள்" என்றார் சிந்தாமணியிலும். ஓகாரம் - எதிர்மறை.

* "நோதக விருங்குயி லாலு மரோ" என்றார் கலித் தொகையிலும்; பாலைக்கலி, ௩௨.

† மணிமேகலை, உக-வது கந்திற்பாவைவருவதுரைத்த காதை.

‡ சீவகசிந்தாமணி, பதிகம், உக.

(கு-பு.)மாதவத்தாட்டி-கவுந்தியடிகள். கொழுநன்-கணவன். புறனடைவிதியென்றது - தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், குற்றியலுகரப்புணரியலிலுள்ள "இளந்தவல்ல" என்னும் எஅ-ம் சூத்திரத்தை. "நினக்கிவன்" என்பது, வெட்டுண்டிறந்தஉதயகுமாரனைக்குறித்துத்தன்புற்ற மணிமேகலையைநோக்கிக் கந்திற்பாவைத்தெய்வங்கூறியது. கண்போன்ற மாமன் மகள், மாமன் கண்போன்றமகள்- மாமனது கண்போன்றமனைவி. இதில் மகளென்பதற்கு அங்கே இப்பொருள் கொள்ளவில்லை ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்.

கஅ-உக. சாவக நோன்பிக ளடிக ளாதலி
னாத்தூ ணங்கையொடு நாள்வழிப் படூஉ
மடிசி லாக்குதற் கமைந்தநற் கலங்க
ணெடியா தளிமி னீரெனக் கூற

இ - ள். அடிகள் சாவகநோன்பிகளாதலின், நங்கையார் நாத்தூணாருடனே நீங்களும் பகற்பொழுதேயுண்ணும் அடிசில் சமைத்தற்குப் பொருந்தின நல்ல புதுக்கலங்களை விரையக்கொண்டுவந்து கொடுப்பீராகவென்று சொன்னாளாக வென்க.

சாவகநோன்பு - துறவாத விரதங்காத்தல். அடிகளென்றார், கோவலனை. நாத்தூணங்கை - நங்கைநாத்தூணென்க. நாத்தூணொடு நங்கை

அடிசிலாக்குதற கெனினு மமையும். அமைந்தகலமென்றாள், தாங்களாளுங் கலமன்றி மேன்மக்களடும் மடைக்கலங்களை. நற்கலம் - புதுக்கலம். நெடித்தல் - நீட்டித்தல். நீரளிமினென்றாள், தனக்கு நெய்ம்முறையா தலின். இத்துணையுங்கூறியது, இவர்கள்சென்ற அன்றிரவுசெய்தனவும் மேற்செய்வனவும். இனி மற்றைநாளைச்செய்தி கூறுகின்றார்.

(கு-பு.) சாவகநோன்பு-ஸ்ராவகவிரதம்; இல்லறம்; இஃது உலக நோன்பென்றுங் கூறப்படும். நாத்தூணர்-கணவனுடன்பிறந்த மகளிர்; "தாரணியை யலங்கரிப்பா டலைவியவ ணாத்தூணு, நாரணி" எனச்சேதுபுராணத்திலும் இப்பெயர் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது; தேவிபுரச்சருக்கம், 9. பகற்பொழுதிலேயே உண்பது ஜைநஸம்பிரதாயம். புதுக்கலம்-புதுப்பாண்டம். மடைக்கலம்-சமைத்தற்குரியபாத்திரம். நெய்ம்முறை-பாண்டியராஜனது அரண்மனையில் நெய்யளக்குமுறை; மாதரிக்கு இஃதுண்டென்பதை, "மாலை வெண்குடைப் பாண்டியன் கோயிலிற், காலை முரசங் கனைகுர லியம்புமாகலி, னெய்ம்முறை நமக்கின்றாமென், றையைதன் மகளைக்கூஉய்க், கடைகயிறு மத்துங்கொண், டிடைமுதுமகள் வந்துதோன்றுமன்" என்று பின்வருதலா லுணர்க; ஆய்ச்சியர்குரவை.

உஉ-உஅ. இடைக்குல மடந்தைய ரியல்பிற் குன்றா
மடைக்கலந் தன்னொடு மாண்புடை மரபிற்
கோளிப் பாகற் கொழுங்கனித் திரள்காய்
வாள்வரிக் கொடுங்காய் மாதுளம் பசுங்காய்

மாவின் கனியொடு வாழைத் தீங்கனி
சாலி யரிசி தம்பாற் பயனொடு
கோல்வளை மாதே கொள்கெனக் கொடுப்ப

இ - ள். ஐயைமுதலாகிய இடைக்குலமடந்தையர் மாதரிகூறிய இயல்பிற் குன்றா மடைக்கலத்துடனே மாட்சிமையுடையோர் கொடுக்கும் மரபு போலப் பூவாதுகாய்க்கும் பாகலினுடைய கொழுவிய திரண்டகனிக்காயும் வளைந்த வரியையுடைய வெள்ளரிக்காயும் கொம்மட்டிமாதுளங்காயும் இனிய மாங்கனியும் வாழைக்கனியும் செந்நெலரிசியும் தம்மிடத்துள்ள பாலும் நெய்

யுமென்று மிவற்றைக் கொண்டுசென்று நேரிய வளையையுடைய மாதே இவற்றைக்கொள்வாயாகவென்று கொடுக்க வென்க.

கோளிப்பாகல்-வெளிப்படை, கோளி-பூவாதுகாய்க்கும் மரம். என்னை? * "கோளி யாலத்து" என்றார். ப்பகல் - பலா. "மூளிதயிர்மிசை பாகன் மென்பழம்" எனவும், † "பைம்பாகற் பழந்துணரிய, செஞ்சுளைய கனிமாந்தி" எனவுஞ் சொன்னார் பாட்டினும். கனிக்காய் - உதாயக்காய். வாலரிக் கொடுங்கா யென்று பாடமோதி, வெள்ளரிக்கா யென்பாருமுளர். ‡ "அணில் வரிக் கொடுங்காய்" எனப் புறத்தினுங் காட்டினராதலின், கொடுங்காயென்பது பெயர். மாதுளங்காய் கூறினர், புளித்தகறி பண்ணுதற்கு. பாற்பயன் - பாலும்பயனும்; எண்ணும்மைதொக்கு ஒடுவிரிந்து உடனிகழ்பொருளாயிற்று.

(கு-பு.) வரி-கோடு. கோளியாலத்து-பூவாதுகாய்க்குமரமாகிய ஆலமரத்தினது. மூளி தயிர் - பாலை மறுகக்காய்ச்சுதலால் தோய்ந்த தயிரும், மிசை பாகல் மென்பழம்-உண்ணுதற்குத்தகுதியான பலாப்பழமும். பழந்துணரிய பைம்பாகல்-பழங்களைக்கொத்துவிட்ட பசிய பலாவினது, செம்சுளைய கனி மாந்தி - செவ்வியசுளைகளையுடைய பழங்களை யுண்டு. கனிக்காய் பழுக்கும்பருவமுள்ளகாய்; இது முதாரிக்காயெனவும் வழங்கும். அணில் வரிக் கொடுங்காய் - அணிலினது வரிபோலும் வரிகளையுடைய வளைந்த வெள்ளரிக்காய்

உகூ-௩௪. மெல்விரல் சிவப்பப் பல்வேறு பசுங்காய்
கொடுவாய்க் குயத்து விடுவாய் செய்யத்
திருமுகம் வியர்த்தது செங்கண் சேந்தன

---

* புறநானூறு, ௫௮: நீயே, தண்புனற் காவிரிக் கிழவனை யிவனே, முழுமுதல் தொலைந்த கோளியா லத்துக், கொழுநிழ னெடுஞ்சினை வீழ்பொறுத் தாங்குத், தொல்லோர் மாய்ந்தெனத் துளங்கல் செல்லாது, நல்லிசை முது குடி நடுக்கறத் தழீஇ, யிளைய தாயினுங் கிளையராவெறியு, மருநரை யுருமிற் பொருநரைப் பொறாஅச், செருமாண் பஞ்சவ ரேறே."

† பத்துப்பாட்டு, பொருநராற்றுப்படை, ககக - ககஉ.

‡ புறநானூறு, உ௫௭.

கரிப்புற வட்டில் கண்டனள் பெயர

வையரி யூட்டிய வையை தன்ஞெடு
கையறி மடைமையிற் காதலற் காக்கி

இ - ள். அங்ஙனம் அவர்கொடுத்த பலவேறுவகைப்பட்ட பசுங்காய்க ளைக் கொடுவாய்க்குயத்தின் மெல்விரல்சிவப்ப விடுவாய்செய்யத் திருமுகம் வியர்த்தது; செங்கண் சேந்தன; கரியை இடத்தேயுடைய அட்டிலேக்கண் டனளாய் முகமாறிப் பெயரும்வகை வைக்கோலால் எரியூட்டிய ஐயையுடனே தன் கைவல்லமாட்சிமைத்தாலே காதலனுக்கு ஆக்கி யென்க.

கொடுவாய்க்குயம்-கோடின வாயையுடைய அரிவாள்; * "கூனிக்குயத் தின் வாய்நெல் லரிந்து" என்ருர் பொருநராற்றுப்படையினும். விடுவாய் செய்தல் - அரிதரல். திரு - அழகு; பெயருமாம். சேந்தன - சிவந்தன. கரிப்புறவட்டில்-புறம் கரிதான அட்டிலுமாம்; புறம்-இடம். வையெரியூட்டிய- வைக்கோலால் எரியை யூட்டிய. கையறிமடமை பாடமாயின், கை அறிந் தும் அறியாததுமாக வென்க. முன்பு ஆக்கிக் கைதேறினுற்போலவெனவும மையும்.

(கு-பு.) கூனி - வளைந்துநின்று, குயத்தின்வாய் நெல் அரிந்து - அரி வாளின்வாயால் நெல்லையறுத்து. அட்டில் - சமைத்தற்குரியஇடம்.

கூடு-சஉ. தாலப் புல்லின் வால்வெண் டோட்டுக்
கைவன் மகடூஉக் கவின்பெறப் புனைந்த
செய்வினைத் தவிசிற் செல்வ னிருந்தபின்
கடிமல ரங்கையிற் காதல னடிநீர்
சுடுமண் மண்டையிற் றெழுதனண் மாற்றி
மண்ணக மடந்தையை மயக்கொழிப் பனள்போற்
றண்ணீர் தெளித்துத் தன்கையாற் றடவிக்
குமரி வாழையின் குருத்தகம் விரித்தாங்
கமுத முண்க வடிக ளீங்கென

இ - ள். புற்களில் தாலப்புல்லினது மிகவும் வெள்ளியதோட்டாலே கைவன்மையையுடையமகள் அழகுபெறப் புனைந்துசெய்த தொழிலையுடைய தவிசிலே தனதுசெல்வன் வந்திருந்தபின்பு கடிமலரங்கையாற் சுடுமண்மண் டையாற் காதல னடிமலர் கழீஇய நீரைத்தான் தொழுதனளாய் மாற்றி மண்ணகமடந்தையுற்ற மயக்கத்தைத் தான் ஒழிக்கின்ருள்போலத் தன்கை யாற் குளிர்ந்தநீரைத்தெளித்துத்தடவி மண்டலமிட்டு ஈனுவாழையினது

குருத்தைவிரித்து அதனகத்தே அமுதைப் பெய்து, அடிகள் ஈங்கு அமுது செய்தருளுக வென்று சொல்ல வென்க.

* பொருநராற்றுப்படை, ௧௪௨.

*"புறக்கா ழனவே புல்லென மொழிப" என்றாராகலின், தாலப்புல்லென்றார். வால்வெண் டோடு - இளைய வெள்ளிய தோடெனினு மமையும்; † "ஊர்தி வால்வெள் ளேறே" என்றாராகலின், மகடூஉ - பெண்பாற்பொதுச் சொல். தவிசு - தடுக்கு. அங்கை - அகங்கை; ‡"அகமென் கிளவிக்குக் கைமுன் வரினே, முதனிலை யொழிய முன்னவை கெடுதலும், வரைநிலை யின்றேயாசிரியர்க்க, மெல்லெழுத்து மிகுத லாவயினான" என்பதனுன்முடிக்க. கழீஇயவென்பதூஉம், அமுதைப்பெய்தென்பதூஉம் முன்னத்தினுணருங்கிளவியாற்குறிப்பாற்கொள்ளப்பட்டன. மண்டையென்றது சுடுமண் மண்டையென்றார் புதுக்கலமாதலான்ற. இதனை மண்டையென இழித்துக் கூறினர், முன்னர்ப் பொன்வெள்ளிமுதலியனவழங்குதலின். வழிபாடுதோன்றத்தொழுதனண்மாற்றியென்றார். மண்ணகம்-ஒருசொல். மயக்கொழிப்பனள்போல - மண்மடந்தை தங்கட்குஎதிர்வதுணர்ந்துமயங்கினளை மயக்கொழிப்பாள்போல. மயக்கம் - அனந்தரென்பாருமுளர். குமரி வாழை - இது பெயரின்வந்த சமாதியென்னுமலங்காரம். உண்க - இரந்துகோடற்குறிப்பின் கண்வந்த ககரவீற்று வியங்கோள். ஈங்கமுதமுண்கவென்றது, இவையும் பொருக்க வற்றே யென்னுமிரக்கம்.

ஆக்கி இருந்தபின் மாற்றித் தெளித்துத் தடவி விரித்து அமுதமுண்க வென்றாளென்க.

(கு-பு.) தாலம் - பனை. செல்வன் - கோவலன். மண்டை - மட்கல விசேடம். மண்டலம் - வட்டம். ஊர்தி - (சிவபெருமானுக்கு) ஏறப்படுவதாகியவாகனம். வால் வெள்ளேறு - இளைய வெள்ளிய இடபம். மகடூஉ - மகள். முன்னம் - குறிப்பு. அனந்தர் - மந்தம். சமாதி யென்னுமலங்காரத்தினிலக்கணத்தை, "உரிய பொரு ளன்றி யொப்புடைப் பொருண்மேற், றரும் வினை புணர்ப்பது சமாதி யாகும்" என்னும் தண்டியலங்காரச் சூத்திரத்தா லுணர்க.

௪௪-௫௩. அரசர் பின்னோர்க் கருமறை மருங்கி
னுரிய வெல்லா மொருமுறை கழித்தாங்
காயர் பாடியி னசோதைபெற் றெடுத்த
பூவைப் புதுமலர் வண்ணன் கொல்லோ
நல்லமு துண்ணு நம்பி யீங்குப்
பல்வளைத் தோளியும் பண்டெங் குலத்துத்
தொழுனை யாற்றினுட் தூமணி வண்ணனை

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், அ௫.
† புறநானூறு, கடவுள்வாழ்த்து. இச்செய்யுளை ௪௧ - ம் பக்கத்திற் காண்க.
‡ தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், புள்ளிமயங்கியல், ௨௦.

விழுமந் தீர்த்த விளக்குக் கொல்லென
வையையுந் தவ்வையும் விம்மித மெய்திக்
கண்கொளா நமக்கிவர் காட்சி யீங்கென

இ - ள். ஓதவும் உணரவுமரிய மறையிடத்து அரசர்பின்னோர்க்குரிய வாக விதித்த வாய்ப்பூச்சுப் பலியிடுதல் முதலியவெல்லாம் ஒருமுறையாற் கழித்தபின்பு புறத்துநின்ற ஐயையும் மாதரியும் இந்த மதுரையில் இவ்வாயர் பாடியில் யாம்பெற்ற இந்நல்லமுத முண்கின்ற இந்நம்பி அந்த மதுரை யில் ஆயர்பாடியில் அசோதைபெற்ற அந்நல்லமுதமுண்ணும் புதியகாயாம் பூப்போலும் வண்ணத்தையுடைய கண்ணனோதான்; இவண் றுயர்தீர்த்த இப் பல்வளைத்தோளியும் காளிந்தியாற்றின்கண் தூய நீலமணிவண்ணனைத் துயர் தீர்த்த பின்னையென்னும் விளக்கோதா னென்று உவகைபொங்கி இவரழகு நம்கண்களினடங்காவென்று புகழ்ந்து கூற வென்க.

அரசர்பின்னோர் - வணிகர். தவ்வை - தாய். விம்மிதம் - அதிசயமுமாம்.

(கு-பு.) அந்த மதுரையென்றது வடமதுரையை. காளிந்தி - யமுனை. பின்னை - நீளாதேவியின் கூறாகிய நப்பின்னைப்பிராட்டியார்.

௫௪-௫௬. உண்டினி திருந்த வுயர்பே ராளற்
கம்மென் றிரையலோ டடைக்கா யீத்த
மைமீ ரோதியை வருகெனப் பொருந்தி

இ - ள். அங்ஙனம் அவர்புகழ இனிதாண்டிருந்த மிக்கபுகழையுடைய கோவலனுக்கு அழகிய மெல்லிய சுருளோடே பிளவையுங்கொடுத்துநின்ற கரிய பெரிய ஓதியையுடையாளை வருகவென்று அருகணைத்தென்க.

ஓதி - ஆகுபெயர்.

(கு-பு.) சுருள்-வெற்றிலைச்சுருள். பிளவு-பாக்கின்பிளவு. ஓதி-கூந்தல்.

௱எ-கூஉ. கல்லத ரத்தங் கடக்க யாவதும்
வல்லுந கொல்லோ மடந்தைமெல் லடியென
வெம்முனை யருஞ்சுரம் போந்ததற் கிரங்கி
யெம்முது குரவ ரென்னுற் றனர்கொல்
மாயங் கொல்லோ வல்வினை கொல்லோ
யானுளங் கலங்கி யாவது மறியேன்

இ - ள். எம்முடைய முதுகுரவர், பருக்கைபொருந்திய சின்னெறியையுடைய அருநெறியைக்கடத்தற்குச் சிறிதும் வன்மையையுடையனவோ மடந்தையுடைய அடியென்று இவ்வெம்மையையுடைய எயினர் ஆறலைக்குஞ் சுரத்தினெறியிற் போந்ததற்கு இரங்கி என்ன இடும்பையுற்றார்களோ; யாம் இங்ஙனமுற்றது கனவோ; நனவாமாயின் முன்செய்த தீவினைப்பயனோ; யான் இப்பொழுது உள்ளங்கலங்குதலான் இவற்றினொன்றையும் அறிகின்றிலேன்.

என்னுற்றனர்கொல் - இறந்துபட்டார்களோ. மாயம்-கனவு. யாவதும்-யாதும்; பகுதிப்பொருள்விகுதி.

(கு - பு.) முதுகுரவர் - தாய்தந்தையர். பருக்கை - பருக்கைக்கல். சின்னெறி - சிறுவழி. ஆறலைக்கும் - வழிப்பறிக்கும். இடும்பை - துன்பம். பகுதிப்பொருள் விகுதியென்றது வகரத்தை.

கூரு-எ0. வறுமொழி யாளரொடு வம்பப் பரத்தரொடு

குறுமொழிக் கோட்டி நெடுநகை புக்குப்
பொச்சாப் புண்டு பொருளுரை யாளர்
நச்சுக்கொன் றேற்கு நன்னெறி யுண்டோ
இருமுது குரவ ரேவலும் பிழைத்தேன்
சிறுமுதுக் குறைவிக்குச் சிறுமையுஞ் செய்தேன்
வழுவெனும் பாரேன் மாநகர் மருங்கீண்
டெழுகென வெழுந்தா யென்செய் தனையென

இ - ள். வீணரோடும் பரத்தரோடுங்கூடிப் பிறரைப்புறங் கூறும் அவையின்கண் வெடிசிரிப்புக்குட்பட்டு மறவியிற்பொருந்தி அமைந்தோர் விரும்பப்படும் பொருளாகிய நல்லவொழுக்கத்தைக் கெடுத்தவெனக்கு இனித்தீக்கதியன்றி நற்கதி யுண்டாமோ; அதுவேயுமன்றி இருமுதுகுரவர்க்குஞ்செய்யும் ஏவலையும்பிழைத்தேன்; நினக்குஞ்சிறுமைசெய்தேன்; இவ்வழுவொழுக்கம் இழுக்கமென்பது சிறிதும்பார்த்திலேன் யான், இங்ஙனமாதல், நம்முடைய நகரிடத்துநின்றும் இந்நகரிடத்து வருதற்கு எழுக வென்றேனாக, அது முறைமையன்றென மறாது என்னோடு ஒருப்பட்டெழுந்தாயே; நீ என்ன கருமஞ் செய்தாயெனக் கோவலன் இரங்கிக்கூற வென்க.

வறுமொழியாளர்-பயனிலகூறுவோர். வம்பப்பரத்தர்-புதியகாம நுகர்ச்சியைவிரும்புங்காமுகர்; பரத்தையை நுகர்வானும்*பரத்தன். குறுமொழி-சிறுசொல்; ஆவது பிறரையிகழ்ந்து கூறுதல். நெடுநகைபுக்கு-வெடிசிரிப்புக்குட்பட்டு. பொச்சாப்புண்டு - மறவியிற்பொருந்தி. நச்சு - நச்சப்படும்பொருள். இருமுதுகுரவர்-தந்தைதாயர். ஏவல்பிழைத்தல்-மாதவிநட்பை அவரொழிக்க ஒழியாமை. சிறுமுதுக்குறைவி-சிறியபிராயத்தே பெரிய அறிவையுடையாள். வழு-பழிப்புரை. எனும்-சிறிதுமென்றபடி. நகர்-தன்மனையுமாம்.

இத்துணையும் தனதொழுக்கத்தை வெறுத்து இவ்வரவிற்கு நீயுமுடன்பட்டாயெனத் தனதறிவின்மையை அவளோடு படுத்துக்கூறினான்.

(கு-பு.) என்செய்தனையென்றது செய்தவருமையை வியந்தது.

இனிக்கண்ணகி கூறுவாள்.

---

* பரத்தனென்பதற்கு இப்பொருள்கொண்டே "பெண்ணியலாரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர், நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு" என்றார் திருவள்ளுவரும்; திருக்குறள், புலவிநுணுக்கம், க.

எக-அக. அறவோர்க் களித்தலு மந்தண ரோம்பலுந்
துறவோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின்
விருந்தெதிர் கோடலு மிழந்த வென்னை நும்
பெருமக டன்னொடும் பெரும்பெயர்த் தலைத்தாண்
மன்பெருஞ் சிறப்பின் மாநிதிக் கிழவன்
முந்தை நில்லா முனிவிகந் தனனா
வற்புளஞ் சிறந்தாங் கருண்மொழி யளைஇ
யெற்பா ராட்ட யானகத் தொளித்த
நோயுந் துன்பமு நொடிவது போலுமென்
வாயின் முறுவற்கவ ருள்ளகம் வருந்தப்
போற்றா வொழுக்கம் புரிந்தீர் யாவது
மாற்றா வுள்ள வாழ்க்கையே னாதலி
னேற்றெழுந் தனன்யா னென் றவள் கூற

இ-ள். அறவோர் அந்தணர் துறவோர் விருந்தினரென்னுமிவர்கட்கு அளித்தலும் ஓம்பலும் எதிர்தலும் கோடலுமென்றுமிவற்றை இழந்தவென்னை நும்பெருமகளுடனே இருநிதிக்கிழவன்கண்டு, நீர் என்முன்பு நில்லாமை யான்வந்தவெறுப்பைக் கரந்தொழுகினேனாக, அவர்கள் அதுதெரிந்து தம்மு ள்ளத்தின்மிக்க அன்போடே அருள்கலந்தமொழியால் என்பொறையைப்பா ராட்ட, யான் இதயத்தே மறைத்த மெய்வருத்தமும் மனக்கவலையும்வெளிப் பட்டு வாய்திறந்துசொல்லுவதுபோலேயிருந்ததென்று என் பொய்ம்முறுவல் கண்டு அவர்வருந்த நீர் போற்றாவொழுக்கமேவினீராகவும் உம்முடைய வார்த்தையைச் சிறிதும் மாற்றாத உள்ளவாழ்க்கையை யுடையேனாதலாலே யான் அதற்கு உடன் பட்டெழுந்தேனென்றாளென்க.

அறவோர்-சாவகநோன்பிகள். பெருமகள்-கோவலன்மாதா. பெயர்-புக ழ். தலைத்தாள்-தலைமையுடையமுயற்சி. மன்-மன்னரால். நீரென ஒருசொல் வருவிக்க. இகந்தனனா-இகந்தேனாக; தன்மை. அற்பு-அன்பு. *"மெல்லொற் று ... ... கிளையொற்றாகும்" என்பதனான்முடிந்தது. சிறத்தல்-மிகுதல். நொடித்தல் - சொல்லுதல். வாயின்முறுவல் - பொய்ந்நகை. 'ஆற்றா வுள்ள வாழ்க்கையீ ராதலின்' என்பதூஉம் பாடம்.

(கு-பு.) இருநிதிக்கிழவன் - கோவலன் தந்தை. சாவகநோன்பிகள்-

இல்லறத்தோர், வாய் இல் முறுவல் - உண்மையில்லாத சிரிப்பு.

அசு-ருநு. குடிமுதற் சுற்றமுங் குற்றிளை யோரு
மடியோர் பாங்கு மாயமு நீங்கி
நாணமு மடனு நல்லோ ரேத்தும்

---

* தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், குற்றியலுகரப்புணரியல், கூ.
இ

பேணிய கற்பும் பெருந்துணை யாக
வென்னொடு போந்தீங் கென்றுயர் களைந்த
பொன்னே கொடியே புனைபூங் கோதாய்
நாணின் பாவாய் நீணில விளக்கே
கற்பின் கொழுந்தே பொற்பின் செல்வி
சீறடிச் சிலம்பி னொன்றுகொண் டியான்போய்
மாறி வருவன் மயங்கா தொழிகென

இ-ள். சுற்றமுதலியநான்கினையுநீங்கி நாணமுதலியநான்குந்துணையாக அறிவற்ற என்னோடுபோந்து என்தனிமையைத் தீர்த்த பொன்னே! கொடியே! கோதாய்! பாவாய்! விளக்கே! கொழுந்தே! செல்வி! யான் நின் சீறடிக்கு அணியாகிய சிலம்பில் ஒன்றைக்கொண்டுபோய் விற்றுவருவேன்; வருந்துணையும் நீ தனிமையான் வருந்தா தொழிகவென்றானென்க.

குடிமுதற்சுற்றம் - தாய்தந்தை முதலியோர். குற்றிளையோர் - குற்றேவன்மகளிர். அடியோர்பாங்கு - அடியார்பகுதித்திரள்; என்பார் செவிலித்தாய்முதலிய ஐவர்; *"ஐவர் நலனேம்ப" என்றார் பிறரும். ஆயம் - சேவிக்குந்தோழிமார். மடன்-கொளுத்தக்கொண்டு கொண்டதுவிடாமை. நல்லோரேத்து - மகளிராலேத்தப்படுமழகு. பொன் முதலியவற்றிற்கெல்லாம் உவமம் விரித்துரைக்க.

(கு-பு.)செவிலித்தாயர்முதலிய ஐவர்- ஆட்டுவோள், ஊட்டுவோள், ஓலுறுத்துவாள், நொடிபயிற்றுவாள், கைத்தாய் என்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்; "உய்வகை பாராட்டுந்தா யூட்டுந்தாய் முலைத்தாய் கைத்தாய், செய்வகையறிந்து போற்றுஞ் செவிலித்தா யைவர் தாயர்" என்றார் சூடாமணிநிகண்டுடையார்.

கூசு-கூகூ கருங்கய னெடுங்கட் காதலி தன்னை
யொருங்குடன் றழீஇ யுழையோ ரில்லா
வொருதனி கண்டுதன் னுள்ளகம் வெதும்பி
வருபனி கரந்த கண்ண னாகிப்
பல்லான் கோவல ரில்ல நீங்கி
வல்லா நடையின் மறுகிற் செல்வோன்

இ-ள். கரிய கயல்போலும் நெடியகண்ணினையுடைய தனதுகாதலியை மெய்முழுதுந்தழுவி அவள் அருகில் யாவருமின்றித் தனியிருக்கின்ற அதனை

* சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், கூகூசு.—அம்பொற் கொம்பி னுயி ழை யைவர் நலனேம்பப், பைம்பொற் பூமிப் பல்கதிர் முத்தார் சகடமுஞ், செம்பொற் றேரும் வேழமு மூர்ந்து திதிசிந்தி, நம்பன் செல்லு நாளினு நாளு நலமிக்கே.

க்கண்டேஉள்ளகம் வெதும்புதலாலே மல்கிய கண்ணினீரை அவள்காணின் வருந்துமென்று அதனைக்கரந்த கண்ணினையுடையனாய்ப் பலபசுக்களையும் பலவெருமைகளையு முடைய கோவலரில்லத்தைவிட்டு நீங்கி மாட்டாநடை யோடே அத்தெருவிற்செல்கின்றவனென்க.

இதில் 'உழையோரில்லா' எனவும், 'ஒருதனிகண்டு' எனவுங்கூறினர்; ஆய்ச்சியரெல்லாம் குரவையாடப்போனமைதோன்ற,

(கு - பு.) மாட்டாநடை - தளர்ந்தநடை.

க00-க0க. இமிலே றெதிர்ந்த திழுக்கென வறியான்
றன்குல மறியுந் தகுதியன் றாதலின்

இ-ள். அங்ஙனஞ்செல்கின்றவன் முரிப்பையுடையகொல்லேறு எதிர்த்துப் பாயவர்ததனை நிமித்தவிரோதமென்று அறிந்திலன்; அஃது இடையர் குலமன்றித் தன்குலத்துள்ளாரறியும் முறைமையன்மையானென்க.

இமில் - முரிப்பு.

க0உ-க0ச. தாதெரு மன்றந் தானுடன் கழிந்து
மாதர் வீதி மறுகிடை நடந்து
பீடிகைத் தெருவிற் பெயர்வோ னாங்கண்

இ - ள். அம்மறுகில் தாதெருவையுடைய மன்றத்தையெல்லாங்கழிந்து தளித்தெருவினடுவேபோய்க் கடைத்தெருவிற்பெயர்கின்றவன் அவ்விடத்தே.

(கு - பு.) மன்றம்-அம்பலம்; "தாதெரு மன்றத் தயர்வர்" என்பது கலித்தொகை, முல்லை, ௩. தளித்தெரு - கோயிலில் வேலைசெய்யும் பெண்களுடையதெரு. இது பெண்டுகள் தெருவென்றுங் கூறப்படும்.

கօᠪ௵-௧௧௨. கண்ணுள் வினைஞர் கைவினை முற்றிய
நுண்வினைக் கொல்லர் நூற்றுவர் பின்வர
மெய்ப்பை புக்கு விலங்குநடைச் செலவிற்
கைக்கோற் கொல்லனைக் கண்டன னாகித்
தென்னவன் பெயரொடு சிறப்புப் பெற்ற
பொன்வினைக் கொல்ல னிவனெனப் பொருந்திக்
காவலன் றேவிக் காவதோர் காற்கணி
நீவிலை யிடுதற் காதி யோவென

இ - ள். உருக்குத்தட்டாரும் கைவினைமுற்றிய பணித்தட்டாருமாகிய நூற்றுவர்பின்வர அரசவரிசையாகிய சட்டையுடனே ஒதுங்கி நடந்துசெல்லுஞ்செலவினையும் கையிற்பிடித்த கொடிற்றையுமுடைய பொற்கொல்லனைக் கண்டனனாகிப் பாண்டியன்பெயரோடு வரிசைபெற்ற பொற்கொல்லனிவனெனக்கருதி அணுகச்சென்று, அரசன்றேவிக்குப் பூணலாவதோர்சிலம்பினை விலைமதித்தற்கு நீ வல்லையோவென்று கேட்பவென்க.

மெய்ப்பை - சட்டை. விலங்குநடைச்செலவு - மேன்மக்களைக் கண்டு ஒதுங்கிநடத்தல். கைக்கோல் - கொடிறு. ஆதியோ - ஆவையோ; கருத்தனேவென்றுமாம். ஆதியோவென்றான், தன்சிலம்பின் அருவிலைகருதி. இவனைக்கண்டாலும் துர்நிமித்தமென்பார் பின்வரா முன்கண்டனனாகியென்றார்.

(கு - பு.) பணித்தட்டார் - ஆபரணங்கள் செய்யும் தட்டார். அரசவரிசை - அரசனாற் கொடுக்கப்பட்ட சன்மானம். கொடிறு-குறடு. வல்லையோ - வல்லாயோ. கருத்தனே - தலைவனே.

இனிப் பொற்கொல்லன் கூறுவான் :—

கககூ-கககூ. அடியே யறியே னாயினும் வேந்தர்
முடிமுதற் கலன்கள் சமைப்போன் யானெனக்
கூற்றத் தூதன் கைதொழு தேத்தப்
போற்றருஞ் சிலம்பின் பொதிவா யவிழ்த்தனன்

இ - ள். மகளிருடைய அடிக்கலம் விலைமதித்தற்கறியேனாயினும் வேந்தர் முடிக்கலமுதலியன சமைப்பேன் யானெனக் காலனூதனாகவந்த பொற்கொல்லன் கையாற்றொழுது புகழ்தலானே யாவர்க்கும் புகழ்வரியசிலம்பினைப்பொதிந்த பொதிவாயை அவிழ்த்தனனாகவென்க.

(கு - பு.) அடிக்கலம் - காலணி. பொதி - கட்டு.

ககஎ-கஉ0. மத்தக மணியொடு வயிரங் கட்டிய
பத்திக் கேவணப் பசும்பொற் குடைச்சூற்
சித்திரச் சிலம்பின் செய்வினை யெல்லாம்
பொய்த்தொழிற் கொல்லன் புரிந்துட னோக்கி

இ - ள். தலையான மாணிக்கத்தோடு வயிரமும் பத்திபட வழுத்திய கேவணத்தையுடைய கிளிச்சிறையென்னும் பசும்பொன்னாற்செய்த புடைபட்டு உட்கருவையுடைய சித்திரத்தொழிலையுடைத்தாகிய சிலம்பின் தொழிலருமையையெல்லாம் பொய்ச்செய்திசார்ந்த தொழிலையுடைய பொற்கொல்லன் நெஞ்சம்*இவெந்திகூறுதலைப்புரிந்துநோக்கக் கண்கள் சிலம்பைநோக்க இவ்விருநோக்கும் கண்டார்க்கு ஒருநோக்கம்போல நோக்கியென்க.

மத்தகமணி-சூடிகைமணியுமாம்; சிலம்பின் மத்தகத்தின் மணியெனினுமமையும். கேவணம் - மணியழுத்துங்குழி. குடைச்சூல்-புடைபடுதலென்பாருமுளர். செய்வினை - கைத்தொழில். பொய்த்தொழில்-பொய்சொல்லுதலே தொழிலாகவுடைய வெனினுமாம். புரிந்துடனோக்கி யென்பதற்குப் பணியும் விலையும் நோக்காது அவனை இவெந்தியிடுவதற்கிசைந்து தான் வஞ்சித்துக் கொண்ட சிலம்போடொக்கும்படியைப் பார்த்தென்பாருமுளர்.

---

* இவெந்தி - குற்றமில்லாதவன்மேற் குற்றத்தையேற்றுதல். இஃது இத்தமிழ்நாட்டின் வடபாகத்தே வழங்குகின்றது.

(கு - பு.) பத்திபட - வரிசைப்பட. சாதரூபம், கிளிச்சிறை, ஆடகம்,

சாம்பூநதமெனப் பொன் நான்குவகைப்படும். சுடிகைமணி - உச்சிமணி.

கஉக-கஉசு. கோப்பெருந் தேவிக் கல்லதை யிச்சிலம்
யாப்புற வில்லை யெனமுன் போந்து
விறன்மிகு வேந்தற்கு விளம்பியான் வரவென்
சிறுகுடி லங்க ணிரும்மி னீரெனக்
கோவலன் சென்றக் குறுமக னிருக்கையோர்
தேவ கோட்டச் சிறையகம் புக்கபின்

இ-ள். அரசனுடைய பெருந்தேவிக்கல்லது இப்பெறுவிலைச் சிலம்பு வேறொருவர்க்கும் வினைவில்லையென்றுசொல்லி, முன்னின்றும்போய் வெற்றி மிக்கவேந்தனுக்கு இதனையுணர்த்தி யான் வருந்துணையும் என் புன்குடிலுக்க ருகாகிய அவ்விடத்தே நீரிருமெனை, கோவலனுஞ்சென்று அக்கீழ்மகனிருப் பிடத்திற்குஅயலதோர் அக்கசாலைப்பள்ளியின் மதிலுக்குள்ளே புக்கபினென்க.

ஐ-இடைச்சொல். யாப்புறவு - வினை; பொருத்தமுமாம். என - என்று சொல்ல. முன்போந்து - முன்னின்றும்போய்.

(கு-பு.) பெருந்தேவி-இராஜமகிஷி. அக்கசாலைப்பள்ளி - கம்மாளர் வழி படுங்கோயில்.

இனி, இவனுட்கோள் கூறுவார்:—

கஉஎ-கஙO. கரந்தியான் கொண்ட காலணி யீங்குப்
பரந்து வெளிப்படா முன்னமன் னற்குப்
புலம்பெயர் புதுவனிற் போக்குவ னியானெனக்
கலங்கா வுள்ளங் கரந்தனன் செல்வோன்

இ-ள். யான் முன்பு வஞ்சித்துக்கொண்டசிலம்பு என்னிடத்ததேயென்பது பலருமறிய மன்னற்குவெளிப்படுதன்முன்னே வேறொருதேயத்தினின்றும்வந்த புதியவனோடே போக்குவேன்யானென்று துணிந்தஉளத்தைக்கரந்து செல்கின்றவன்.

யாங்கொண்டவென்றும், போக்குவமென்றுங்கூறற்பாலதனை இவன் கீழ் மகனாதலால், தனித்தன்மைகூறினர்.

(கு - பு.) கரந்து - ஒளித்து.

கஙக-கஙசு. கூடன் மகளி ராடற் றோற்றமும்
பாடற் பகுதியும் பண்ணின் பயங்களுங்
காவல னுள்ளங் கவர்ந்தன வென்றுதன்

னூட னுள்ள முள்கரந் தொளித்துத்
தலைநோய் வருத்தந் தன்மே லிட்டுக்
குலமுதற் றேவி கூடா தேக
மந்திரச் சுற்ற நீங்கி மன்னவன்

சிந்தரி நெடுங்கட் சிலதியர் தம்மொடு
கோப்பெருந் தேவி கோயி னோக்கிக்
காப்புடை வாயிற் கடைகா ணகவயின்
வீழ்ந்தனன் கிடந்து தாழ்ந்துபல வேத்தி

இ - ள். கூடலில் நாடகமகளிருடைய ஆடலிடத்துத் தோன்றும் முகத்தோற்றமும் அவர் ஆடல்விகற்பமும் அவ்வாடல்விகற்பத்துக்கேற்ற பாடலின் வேறுபாடும் யாழிசையின் பயன்களும் காவலனுடையஉள்ளத்தை விரும்புவித்தனவென்றுகருதி ஊடியவுள்ளத்தைத் தன்னுள்ளேகரந்தொடுக்கி வருத்தத்தைச்செய்யும் தலைநோயென்பதனைத் தன்மேலேயிட்டுக்கொண்டு குலப்பிறப்பையுடைய பெருந்தேவி தன்னோடுமேவாதே தனது கோயிற்கண்ணே அந்தப்புரத்திற்சென்று புகுந்துவிடுதலானே அரசன் காமபரவசனாய் அமைச்சர்திரளினின்று நீங்கி அரிசிந்திய கண்ணையுடைய சிலதியர் திரளுடனே கோப்பெருந்தேவியுடைய கோயிலை நோக்கிச் (செல்வோனைக்) காவலையுடைய வாயிற்கடையிடத்தே கண்டவளவிலே வீழ்ந்து தாழ்ந்து பலகாலேத்திச்சொல்கின்றவனென்க.

கலங்கா வுள்ளங் காந்தனன் செல்வோன், தாழ்ந்து பலவேத்தி யென்க.

(கு - பு.) ஆடற்றோற்றம் - ஆடலும் தோற்றமும். சிலதியர் - ஏவல்செய்யுந் தோழியர்.

கசஉ-கசஎ. கன்னக மின்றியுங் கவைக்கோ லின்றியுந்
துன்னிய மந்திரந் துணையெனக் கொண்டு
வாயி லாளரை மயக்குதுயி லுறுத்துக்
கோயிற் சிலம்பு கொண்ட கள்வன்
கல்லென் பேரூர்க் காவலர்க் கரந்தென்
சில்லைச் சிறுகுடி லகத்திருந் தோனென

இ - ள். கன்னக்கோலும் கவைக்கோலுமின்றாகவும் தன்மனத்தின்

கட்பயின்ற துயின்மந்திரமே களவுக்குத்துணையெனக்கொண்டு வாயில்காவலரை மயக்கமுறுத்துத்துயிலெய்துவித்துக் கோயிற்கணிருந்த சிலம்பினை அபகரித்துக்கொண்டகள்வன் இந்த ஒலியையுடைய பெரிய ஊர்காவலருடைய கண்ணை மறைத்து அடியேனுடைய புன்குடிலகத்தே வந்திருக்கின்றானென்று அவ்வரசற்குச்சொல்லவென்க.

கன்னகம் - அகழ்கருவி. கவைக்கோல் - கொடிற்றுக்கோல்; ஆவது படைக்கல், இட்டிகைமுதலியவற்றைப் பறிக்குங்கருவி; குத்துக்கோலென்பாருமுளர். சில்லை - இழிவு. இன்றியுமென்னுமும்மை சிறப்பு. துணை - உசா. முன்னாள் தன்னிடத்தில்லையென்று நிலைநின்றதற்கேற்பக் கோயிற்சிலம்பு கொண்டகள்வனென்றான். விற்கவந்து அகப்பட்டானென்பது தோன்ற, என் சிறுகுடிலகத்திருந்தானென்றான்.

கசு·—கொலைக்களக்காதை· ௩௩

(கு-பு.) சில்லை-இழிவு; "சேமபோற் குப்புறுடைஞ் சில்லைக்க ணன்பு" என்பது நாலடியார், பொதுமகளிர், எ. அகழ்கருவி-தோண்டுங்கருவி. இட்டிகை-செங்கல்.

கசஅ-கடுரு. வினைவிளை கால மாதலின் யாவதுஞ்
சினையலர் வேம்பன் றேரா னாகி
யூர்காப் பாளரைக் கூஉ யீங்கென்
றாழ்பூங் கோதை தன்காற் சிலம்பு
கன்றிய கள்வன் கைய தாகிற்
கொன்றச் சிலம்பு கொணர்க வீங்கென

இ-ள். சினையலர்வேம்பன் ஊர்காக்கும் காவலாளரையழைத்து இங்ஙனமாகிய எனது தாழ்பூங்கோதையையுடையாடன்னுடைய காலணியாகியசிலம்பு இவன் சொன்ன களவிற்றழும்பிய கள்வனுடைய கையதாயின், அவனைக்கொல்லஅச்சிலம்போடு ஈங்குக்கொணர்கவெனக்கருதியவன் வினைவிளைகின்றகாலமாதலானே இதனைச் சிறிதுந்தேரானாய்த் தேவிகூடாதேகச் சுற்றநீங்கிச்சிலதியரோடு கோயிலேக்கிக் காமபாவசனாய் அவள் கடையிடத்தோனாகலானே அவனைக்கொன்று அச்சிலம்பை இவளூடநீர்த்தற்குதவியாக இவ்விடத்தே கொணர்வீராகவென்று சொல்லவென்க.

யாவதும்-சிறிதும். சினை-கொம்பு. அலர்வேம்பு-வேம்பலரென ஆகுபெயரான் மாலையாயிற்று. வேம்பன் * "கொன்றையன்" என்பதுபோல நின்றது. கன்றிய - அடிப்பட்டவென்றபடி. கொன்று - கொல்லவெனத்திரிப்பினுமமையும். இனி என்கோதைதன் காற்சிலம்பு அடிப்பட்டகள்வன்கையதாகிற் கொன்றுகொணர்கவெனினும் தன்கட் கொடுங்கோன்மையின்மையுணர்க.

(கு - பு.) வேம்பனென்பதற்குவேம்பலரின் தன்மையையுடையனென்று பொருள்கொண்டு, "கொன்றையன்" என்பதை உதாரணங்காட்டினர். "கொன்றையன்" என்பதற்குக் கொன்றைப்பூவின் தன்மையையுடையனென்று பொருள்.

கருச-கருஎ. காவல னேவக் கருந்தொழிற் கொல்லனு
மேவ லுள்ளத் தெண்ணியது முடித்ததெனத்
தீவினை முதிர்வலைச் சென்றுபட் டிருந்த
கோவலன் றன்னைக் குறுகின னாகி

இ-ள். அங்ஙனங்கூறியகாவலன் ஏவற்காரரைத் தன்னோடு ஏவுதலாலே கருந்தொழிற்கொல்லனும் ஏவப்பட்டவுள்ளத்தோடே நாம் எண்ணியவெண்ணம் முடிந்ததென்றேவெனக்கருதித் தீவினையாகிய சூழ்ந்தவலைக்குள்ளேசென்று அகப்பட்டிருந்த கோவலனைக் குறுகச்சென்றானாகவென்க.

கருந்தொழில் - கொலைத்தொழில். முடிந்ததென்பது விகாரம். இனி எதிர்காலத் தன்மைவினையை விரைபொருட்கண் இறந்தகாலத்தாற் கூறினானெனினுமமையும். முதிர்தல் - சூழ்தல். முதிர்வினையென மாறித் தீயபழவினையாகிய வலைக்குள்ளேயெனினுமமையும்.

* திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார், ௩00.

கருஅ-கசுக. வலம்படு தானை மன்னவ னேவச்
சிலம்பு காணிய வந்தோ ரிவரெனச்
செய்வினைச் சிலம்பின் செய்தி யெல்லாம்
பொய்வினைக் கொல்லன் புரிந்துடன் காட்ட

இ-ள். வெற்றிபொருந்திய தானைமன்னவனேவுதலாற் சிலம்பு காணிய இவர்வந்தார்; அதனைக் காட்டுமினெனச்சொல்லி அத்தொழில் பொருந்திய சிலம்பினருமையெல்லாங் கூறுவான்போலப் பொய்ம்மையைத் தொழிலாக

வுடைய கொல்லன் அவனைவேறாக அழைத்துக் கோயிலிலிருக்கின்ற தனிச் சிலம்போடே பொருந்தச்சொல்லிக்காட்டவென்க.

காட்டுமினென்பது சொல்லெச்சம். காணிய - வினையெச்சம். புரிந்தெ ண்வே அவனினீங்கியென்பதும், உடன்காட்டவெனவே அச்சிலம்போடு ஒரு தன்மையாக ஒப்புக்கூறியென்பதும் கொள்ளப்பட்டன.

(கு-பு.) தானை - சேனை.

கசுஉ-கசுரு. இலக்கண முறைமையி னிருந்தோ னீங்கிவன்
கொலைப்படு மகனல னென்று கூறு
மருந்திறன் மாக்களை யகநகைத் துரைத்துக்
கருந்தொழிற் கொல்லன் காட்டின னுரைப்போன்

இ-ள். இவன், மெய்ப்பொறியானும் இருக்கின்றமுறைமையானும் கள்வ னென்று நீசொல்லப்படுவானுமல்லன்; கொல்லப்படுவானுமல்லனென்றுசொ ல்லும் அரியதிறலையுடைய வேற்காரரை நகைத்துஇகழ்ந்துகூறிக் கொலைத் தொழில் புரிந்தபொற்கொல்லன் களவுநூலிலுள்ள ஏதுக்களைக் காட்டின னாய் உரைக்கின்றவனென்க.

இலக்கணமுறைமை - இலக்கணத்தானும் இருந்தமுறைமையானுமென உம்மைத்தொகை. கொலைப்படுமகன் - கள்வன். அகநகை - இகழ்ச்சிநகை. அகநெகவென்று பாடமாயின், நெகவுரைத்தென்க.

(கு - பு.) மெய்ப்பொறி-சரீரஇலக்கணம். வேற்காரர்-வேற்படையையு டையோர். களவுநூலென்று ஒரு நூலுண்டென்பது, "நூல்வழிப்பிழையா நுணங்குநுண் டேர்ச்சி, யூர்காப்பாளர்" என்னும் மதுரைக் காஞ்சியாலும் விளங்குகின்றது; இது கரவடநூலென்றுங்கூறப்படும். இந்நூல் ஸ்தேயசாஸ் திரமென்று பெயர்பெறுமென்றும், இது செய்தவர் கரரென்பவரின் ஆசிரிய ராகிய கர்ணீஸுதரென்பவரென்றும் வடமொழியாளர் கூறுவர்.

கசுசு-கசுகூ. மந்திரந் தெய்வ மருந்தே நிமித்தந்
தந்திர மிடனே காலங் கருவியென்
றெட்டுட னன்றே யிழுக்குடை மரபிற்
கட்டுண் மாக்க டுணையெனத் திரிவது

கசு.—கொலைக்களக்காதை. கூக

இ - ள். பொல்லாவொழுக்கத்தினற் களவுகண்டுண்ணுமாக்கள் மந்திர முதலிய எட்டையுமன்றே படையாகக்கொண்டு திரிவதென்றுஎன்க.

மருந்தே இடனே என்ற ஏகாரமிரண்டும் எண். அன்றேயென்பது தேற்றம். கட்டேண்மாக்கள் எட்டுடனன்றே துணையெனத்திரிவதென்க.

களO-களக. மருந்திற் பட்டீ ராயின் யாவரும்
பெரும்பெயர் மன்னனிற் பெருநவைப் பட்டீர்

இ - ள். இவன் வலியையழித்துத் தப்புவதன்றி இவன் மருந்திற்பட்டீ ராயின், நும் பெரிய புகழையுடைய வேந்தனுல்வரும் தண்டம் இப்பொழுதே பட்டீரன்றோ வென்றானென்க.

பட்டீர், வினைப்பொருள்; சொன்னேம் சொன்னேமென்னும் வழக்கு. இது முற்கூறினன்; அவர் அஞ்சிக் கடுகக் கோறற்கு.

இனி மந்திரமுதலிய எட்டின் வினைவு கூறுவான்.

களஉ-களஙு. மந்திர நாவிடை வழுத்துவ ராயி
னிந்திர குமரரின் யாங்காண் குவமோ

இ - ள். தாம் சாதித்தமந்திரத்தை நாவிடத்தே வழுத்துவராயின், தேவகுமாரனைப்போல நாம் காணமாட்டோமென்றானென்க.

வழுத்தல் - அபிமந்திரித்தல்; இந்திரகுமரர் காணப்படார்; அவரைப் போல இவரும் காணப்படார். இந்திரர் - தேவர்; * "இந்திரர்க்கும் புகழ் வரிதே" எனவும், † "இந்திர ரமுத மியைவ தாயினும்" எனவுஞ்சொன்னார் பிறரும். இனி, அந்தரகுமர ரென்பாருமுளர்.

(கு - பு.) அபிமந்திரித்தல் - ஜபித்தல். இந்திரரென்பதற்குச் செல்வ முடையவரென்பது உறப்புப்பொருள்.

களச-களரு. தெய்வத் தேர்ற்றந் தெளிகுவ ராயிற்
கையகத் தூப்பொருள் காட்டியும் பெயர்குவர்

இ - ள். தாங்கள் ஆதரிக்குந்தெய்வம் எப்பொழுதும் தங்களுக்கு முன் னிற்கும்படி மனந்தெளிந்து நினைப்பாராயிற் கையிலேயகப்பட்ட மிக்க பொருளை நமக்குக் காட்டியும் தப்புவரென்றானென்க.

களசு-களஎ. மருந்தி னங்கண் மயக்குவ ராயி
னிருந்தோம் பெயரு மிடனுமா ருண்டோ

இ - ள். இவர் மருந்தினாலே நம்மிடத்து மயக்கஞ் செய்வாராயின், இருந்த நாம் புடைபெயருமிடமும் உண்டாமோவென்றானென்க.

மார் - இடைச்சொல்.

கஎஅ-கஎகூ. நிமித்தம் வாய்த்திடி னல்லதி யாவதும்
புகற்கி லரும்பொருள் வந்துகைப் புகுதினும்

இ - ள். தாம் ஆண்ட நிமித்தம் வாய்ப்புப்பெற்றாலல்லது பெறுதற் கரிய பொருள் தானேவந்துகைப்புகுதினும் புகார்களென்றானென்க.

யாவதும் - எளியவிடத்தினும்.

(கு - பு.) புகற்கு இல்லெனப் பிரிக்க; புகற்கிலரென்றும் பாடம்.

---

* சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம் கசச. † புறநானூறு, கஅஉ.

கஅ0-கஅக. தந்திர கரண மெண்ணுவ ராயி
னிந்திரன் மார்பத் தாரமு மெய்துவர்

இ - ள். களவுநூலிற் சொல்லிப்போதுகின்ற தொழில்களையறிந்து எண்ணிச் செய்வாராயின், தாம் மண்ணுலகத்திருப்பினும் விண்ணுலகத்திருக்கும் இந்திரனது மார்பிலணிந்த ஆரத்தை எய்தவேண்டின் அதனையும் ‡ எய்துவரென்றானென்க.

தந்திரம் - நூலிற்சொல்லுங்கிரியை. எண்ணுதல் - எண்ணிச்செயல்.

கஅஉ-கஅங. இவ்விட ‡ மிப்பொருள் கோடற் § கிடமெனி
னவ்விடத் தவரை யார்காண் கிற்பார்

இ - ள். இப்பொருள் நாங்கோடற்கு இவ்விடமேயிடமென இவர் துணிவாராயின் அவ்விடத்து அவரை யார் கண்ணாற் காணவல்லாரென்றானென்க.

கிற்றல் - செய்தல்.

கஅச-கஅரு. காலங் கருதி யவர்பொருள் கையுறின்
மேலோ ராயினும் விலக்கலு முண்டோ

இ - ள். அவர்கள் களவுகொள்ளுங்காலம் இதுவென்றுகருதிப் பொருளைக்கைப்பற்றுவாராயின், மேலோராயிருப்பினும் விலக்குதலுண்டாகுமோவென்றானென்க.

கஅசு-கஅஎ. கருவி கொண்டவ ரரும்பொருள் கையுறி
னிருநில மருங்கி னியார்காண் கிற்பார்

இ - ள். கருவிகளைக்கொண்டு பெறுதற்கரியபொருளைக் கைப்பற்றுவாராயின், இப்பூமியிடத்து யாவர் கண்கொண்டு காணவல்லாரென்றானென்க.

இங்ஙனமாதலாலெனை ஒருசொல் வருவிக்க.

கஅஅ-கஅசு. இரவே பகலே யென்றிரண் டில்லை
கரவிடங் கேட்பினோர் புகலிட மில்லை

இ - ள். இவர்க்கு இரவுபகலென்று இரண்டில்லை; இக்கரவின் பகுதியை நாம் கேட்பிற் புகன்றுமுடியாது.

இக்களவுநூலை நாம்கேட்பின், ஒடியொளிக்கலாமிடமில்லையென்றுமாம்.

(கு - பு.) கரவின் பகுதி - திருட்டின்வகை.

கசுO-உOஉ. தூதர் கோலத்து வாயிலி னிருந்து
மாதர் கோலத்து வல்லிருட் புக்கு
விளக்கு நிழலிற் றுளக்கிலன் சென்றாங்
கிளங்கோ வேந்தன் றுளங்கொளி யாரம்
வெயிலிடு வயிரத்து மின்னின் வாங்கத்
துயில்கண் விழித்தோன் றோளிற் காணு

னுடைவா ளுருவ வுறைகை வாங்கி
யெறிதொறுஞ் செறித்த வியல்பிற் காற்றான்
மல்லிற் காண மணித்தூண் காட்டிக்
கல்வியிற் பெயர்ந்த கள்வன் றன்னைக்
கண்டோ ருளரெனிற் காட்டு மீங்கிவர்க்
குண்டோ வுலகத் தொப்போ ரென்றக்
கருந்தொழிற் கொல்லன் சொல்ல

இங்ஙனம் களவுநூற்றுறைகூறி, முன்னாள் இத்தென்னவன்றம்பியிடத்து நிகழ்ந்ததென்று ஓர் பொய்க்கரிகூறுகின்றான்.

இ - ள். முன்னாளிலே ஒருகள்வன் தூதருருக்கொண்டுவந்து கொற்றவன் வாயிற்கட் பகற்பொழுதிருந்து இராப்பொழுது மாதருருக்கொண்டுஉள் புகுந்து விளக்குநீழலிலே பள்ளியறையினுள் அஞ்சாதுபுக்கு அடங்கிஇக்கெடு

செழியற்கு இளங்கோவாகிய வேந்தன் துயில்கின்றவனுடைய மார்பில் வெயி
லிடுகின்ற வயிரத்தையுடைய ஆரத்தை விரையவாங்கினனாக, துயிலுணர்ந்த
அவன் தோளிற்காணனாய் உடைவாளை உருவினனாக, அதனுறையைக்கள்வன்
கையிலேவாங்கி அவன் குத்துந்தோறும் வாளிலேயுறையைச் செறித்தான்;
அங்ஙனஞ் செறித்தலின், அதற்கு ஆற்றானாய் மற்போராலே அவன் வலியினெ
ல்லையைக்காண, ஆண்டுநின்றதோர் தூணைத் தானாகக்காட்டிக் கழிந்த தன்
களவுநூற்கல்வியால் தப்பியகள்வனைக் கண்டாருண்டாயின் அவர்களைக்
காட்டிக்காணீர்; ஆதலான், இவர்க்கு இவரே ஒப்பாதலன்றி இவ்வுலகத்துப்
பிறரையொப்பாகக் கூறுதலுண்டோவென்று அக்கொலைத் தொழிற்கஞ்சாத
பொற்கொல்லன் சொன்னானாகவென்க.

வேந்தன் விழித்தோன் காணான் உருவவாங்கிச் செறித்த இயல்பிற்காற்
றான் காணக்காட்டிப் பெயர்ந்த கள்வனென்க. இதனால் அரசனெஞ்சுணர்ந்
தும் நாவெழாமைகூறினான். இவர்க்கென்றான், கள்வரென்றசாதிபற்றி. அ,
முன்னறிசுட்டு.

(கு - பு.) நெடுஞ்செழியன் - அப்பொழுதிருந்து அரசாண்டவேந்த பாண்
டியன்.

உ0௨-உ0௩. ஆங்கோர்

திருந்துவேற் றடக்கை யிளையோன் கூறும்

இ - ள். அவ்விடத்து அவர்களில் வேலைக்கையிலேயுடையானொரிளைய
வன்சொல்லும்; அஃதியாதெனின்,—

உ0௪-உகக. நிலனக ழுளிய னீலத் தானையன்
கலனசை வேட்கையிற் கடும்புலி போன்று
மாரி நடுநாள் வல்லிருண் மயக்கத்

தூர்மடி கங்கு லொருவன் றோன்றக்
கைவா ளுருவவென் கைவாள் வாங்க
வெவ்வாய் மருங்கினும் யானவற் கண்டிலே
னரிதிவர் செய்தி யலக்கும் வேந்தனு

முரியதொன் றுரைமி னுறுபடை யீரென

இ - ள். முன்னாளிலே, நிலத்தையகழும் உளியையுடையனாய் நீலநிறத் தானையையுடையனாய்ப் பலகலன்களையும் நச்சியவேட்கையாற் பற்றியபொருளைவிடாமையிற் கொம்பசியால் ஊனைக்கவ்விவிடாதபுலிபோன்று சரற்காலத்து இடையாமமாகிய, இருளாற் கண்கள்மயங்கச் செய்தலையுடைய ஊரெல்லாம் துயிலால் மடிவித்தலைச்செய்யும் இராக்காலத்து ஒருகள்வன் வந்து தோன்ற, யான் என்கையில்வாளை உறைகழித்தேனாக, அவ்வாளை அவன்வாங்க அவனையும் என்வாளையும் எவ்விடத்துங்கண்டிலேன்; ஆதலால் இவர்செய்கை, யாவர்க்கும் அறியவரிது ; இவனை நாம்நெகிழவிடின், அரசன் நம்மைவருத்தும் ; ஆதலான், இனி இதற்குச் செய்தற்குரியதொன்றைத் துணிந்து கூறுமின் ; மிக்க படைக்கலத்தையுடையீரென்றானென்க.

" நிறங்கவர்பு புனைந்த நீலக் கச்சினர், மென்னூ லேணிப் பன்மாண் சுற்றினர், நிலனக ழுளியர் கலனசைஇக் கொட்குங், கண்மா றாடவ ரொடுக்க மொற்றி " என்றார் மதுரைக்காஞ்சியினும்; (சுஙக - சுசஉ) இனி, உளியத் தென்று பாடமோதி, நின்று வந்த தொகைப்பின்னின்ற போன்றென்பதனை இதனோடுகூட்டி முடிப்பினுமமையும். இதற்கு நீலத்தானையன் நிலனகழ்தலால் உளியம்போன்றும், கலனசைவேட்கையாற் புலிபோன்றுமென்க.

உளியன் தானையன் புலிபோன்று ஒருவன் தோன்றவென்க.

(கு-பு.) " நிறங்கவர்பு " என்னுமேற்கோளுக்குப் பொருள்: நிறம் கவர்பு புனைந்த நீலக் கச்சினர் - பலநிறங்களைத் தன்னிடத்தே கைக்கொண்டு கை செய்யப்பட்ட நீலநிறத்தையுடைய கச்சினை யுடையராய், மென்னூல் ஏணிப் பல் மாண் சுற்றினர் - மெல்லிய நூலாற்செய்த ஏணியை அரையிலே பலவாய் மாட்சிமைப்படச்சுற்றிய சுற்றினையுடையராய், நிலன் அகழ் உளியர் - நிலத்தைத்தோண்டும் உளியையுடையராம், கலன் நசைஇக் கொட்கும் - பேரணிகலங்களை விரும்புதலாலே அவற்றை எடுத்தற்கு இடம்பார்த்துச் சுழன்று திரியும், கண்மாறு ஆடவர் ஒடுக்கம் ஒற்றி - விழித்தகண் இமைக்குமளவிலே மறைகின்ற கள்வர் ஒதுங்கியிருக்கின்ற இடத்தை அறிந்து. இதனுள் ஏணியென்றது - மதிற்றலையிலே உள்ளேவிழவெறிந்தால் கைபோல மதிலைப்பிடித்துக்கொள்ளும்படி இரும்பாற் சமைத்ததனைத்தலையிலேயுடைய நூற்கயிற்றை உள்ளே விழ எறிந்து அதனைப்புறம்பேநின்று பிடித்துக்கொண்டு அம்மதிலே

உகஉ-உகஎ. கல்லாக் களிமக னொருவன் கையில்
வெள்வா ளெறிந்தனன் விலங்கூ டறுத்தது
புண்ணுமிழ் குருதி பொழிந்துடன் பரப்ப
மண்ணக மடந்தை வான்றுயர் கூரக்
காவலன் செங்கோல் வளைஇய வீழ்ந்தனன்
கோவலன் பண்டை யூழ்வினை யுருத்தென.

இ - ள். இங்ஙனம் இவர்கூறலின், அறிவின்மையாற் கொலையஞ்சான் ஒருகளிமகன் தன்கையில் வெள்வாளாலே வெட்டினனாக, அது குறுக்கே துணித்தது; துணித்த உடற்குறைப்புண்வழியே கொப்புளிக்கின்ற குருதி குதித்து எங்கும் பரக்க நிலமடந்தை தனக்காவதுணர்ந்து மிக்கதுயரமுற அக் காவலனுடைய செங்கோல்வளைய முன்னைத் தீவினைமுதிர்தலாலே கோவலன் வெட்டுண்டு விழுந்தானென்க.

வெள்வாள் - மாற்றாரையெறிந்து குருதிக்கறை தட்டாதவாளெனவுமாம்; போர்மாலை சூழ்ந்து புகர்புகாதவாள். விலங்கூடறுத்தது - அவ்வாள் குறுக்கே துணித்தது; முற்று. உமிழ்தல் - கொப்புளித்தல். வானும் கூர்ப்பும், மிகுதி.

இஃது, எல்லாவடியும் அளவடியாய்வந்துமுடிதலின் நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

(கு - பு.) இஃது-கொலைக்களக்காதைச்செய்யுள். அளவடி - நாற்சீரடி.

நண்ணு மிருவினையு நண்ணுமின்க ணல்லறமே
கண்ணகி தன்கேள்வன் காரணத்தான் - மண்ணில்
வளையாத செங்கோல் வளைந்ததே பண்டை
விளைவாகி வந்த வினை.

இ - ள். பாண்டியன் முன்செய்த தீங்கின்விளைவாகிவந்த வினையாலே, மண்ணில் வளையாத செங்கோல் கண்ணகிதன் கேள்வன் முன்னிலையாக வளைந்தது; ஆதலால், செய்தானொருவனை இருவினையும் நண்ணுமென்பதனை அறிந்து உலகத்தீர்! நல்வினையேசெய்யுமின்களென்று அடிகள் கூறினாரென்க.

ஆதலாலென ஒருசொல்வருவிக்க.

கோலைக்களக்காதை முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

முகவுரை.

புறநானூறென்பது, அமிழ்திற் சிறந்த தமிழ்மொழியதனை ஒன்பான் சுவைபுணர்த் தன்பால் வளர்த்தருள், நச்சும் பெருமை *முச்சங்கத்துள் கடைச்சங்கப்புலவர்கள் அருளிச்செய்த எட்டுத்தொகையுள் ஒன்று; எட்டுத்தொகையாவன :—நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு என்பன. இதனை அடியில்வரும் வெண்பாவாலுணர்க :—

"நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைங்குறுநூ
றொத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் சொல்லுங் கலியோ டகம்புறமென்
றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை."

இவற்றுள், ஒவ்வொன்றும் பலராற் செய்யப்பட்டுத் தொழில், அளவு, பாட்டு, பொருளென்பனவற்றுள் ஒவ்வொன்றால் தொகுக்கப்பட்டமையின், இவை தொகையென்று பெயர்பெற்றனவென்பர்.

இவற்றுள்,—

௧. நற்றிணை :—இது, கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் முதலிய ௪௦௧ - அகவற்பாக்களையுடையது ; இப்பாக்களுள், முதற்செய்யுளாகிய கடவுள்வாழ்த்துப் பாரதம்பாடியபெருந்தேவனாராலும், மற்றை நானூறுபாக்களும் கபிலர்முதல் ஆலங்குடிவங்கனாரிறுதியாகவுள்ள புலவர் பலராலும் இயற்றப்பட்டன ; பொருளின்பகுதியாகிய அகம் புறமென்னுமிரண்டனுள் அகத்தின்பகுதிகளையே பொருளாகவுடையது. மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள், ஒன்பதடிச் சிறுமையும் பன்னிரண்டடிப்பெருமையுமுள்ளவைகள். இத்தொகையைத் தொகுப்பித்தோன், பன்னாடுதந்த பாண்டியன்மாறன்வழுதி. இதற்கு உரை கிடைத்திலது.

* முச்சங்கத்தின் வரலாறுகளை இறையனாரகப்பொருளுரையிலும், சிலப்பதிகாரவுரையிலும் காண்க.

௨. குறுந்தொகை :—இது கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுள் முதலிய ௪௦௨ - அகவற்பாக்களையுடையது. இவற்றுள், முதற்பாவாகிய கடவுள் வாழ்த்துப் பாரதம்பாடியபெருந்தேவனாராலும் மற்றை ௪௦௧ - பாக்கள் திப்புத்தோளார்முதல் அம்மூவனாரிறுதியாகவுள்ள புலவர் இருநூற்று நால்வராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன ; அகத்தின் பகுதிகளையே பொருளாகவுடையது. மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள் நாலடிச் சிற்றெல்லையும் எட்டடிப் பேரெல்லையும் உள்ளவைகள். இத்தொகைமுடித்தான் பூரிக்கோ. இஃது அளவால் தொகுக்கப்பட்டதென்பர். இத்தொகையின் பாக்களுள் ௩௮௦ - பாக்களுக்குப் பேராசிரியர் பொருளெழுதினரென்றும் அவரெழுதாதொழிந்த இருபதுபாக்களுக்கு நச்சினார்க்கினியர் பொருளெழுதினரென்றும் பின்னுள்ள பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன ; "பாரத்தொல் காப்பியமும் பத்துப்பாட்டுங்கலியு, மாரக்குறுந்தொகையு ளைஞ்ஞான்குஞ்-சாரத்,

திருத்தகு மாமுனிசெய் சிந்தா மணியும், விருத்திநச்சி னார்க்கினிய மே", "நல்லறி வுடைய தொல்பே ராசான், கல்வியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப், பொருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பாட்டிற், கிதுபொரு ளென்றவனெழுதா தொழிய, விதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்தும்". இவை நச்சினார்க்கினிய ருரைச்சிறப்புப்பாயிரம். "பேராசிரியரும் 'யானே யீண்டை யோனே' என்னுங் குறுந்தொகைச் செய்யுளில், மீனெறி தூண்டி லென்பதனை ஏனையுவம மென்றார்" என்று தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், ௩௬ - ம் சூத்திரவுரையில் நச்சினார்க்கினியர் எழுதியிருத்தலாலும் இத்தொகைக்குப் பேராசிரியர் பொருளெழுதினரென்பது ஊகித்தறியப்படுகின்றது. அவ்வுரை கிடைத்திலது.

௩. ஐங்குறுநூறு:—இஃது அகத்தின் பகுதியாகிய மருதமுதலிய ஐந்திணைகளையும் நூறு நூறு அகவற்பாக்களால் விளக்குவது; கடவுள் வாழ்த்துச்செய்யுள் முதலிய ௫0௧ - அகவற்பாக்களையுடையது; சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற்சிறந்தது; பொருள்களின் இயற்கையழகையும் தமிழ்ப்பாஷையின் இனிமையையும் நன்குதெரிவிப்பது. இப்பாக்களுள் கடவுள்வாழ்த்துப் பாரதம்பாடியபெருந்தேவனாராலும், மருதத்திணையைக்குறித்த முதல்நூறு ஓரம்போகியாராலும், நெய்தற்றிணையைக்குறித்த இரண்டாநூறு அம்மூவனாராலும், குறிஞ்சித்திணையைக்குறித்த மூன்றாநூறு கபிலராலும்,

பாலைத்திணையைக்குறித்த நான்காநூறு ஓதலாந்தையாராலும், முல்லைத்திணையைக்குறித்த ஐந்தாநூறு பேயனாராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இதனை அடியில்வரும் வெண்பாவாலுணர்க.

> "மருதமோ ரம்போகி நெய்தலம் மூவன்
> கருதுங் குறிஞ்சி கபிலர் - கருதிய
> பாலையோ தல்லாந்தை பன்முல்லை பேயனே
> நாலையோ தைங்குறு நூறு."

இதிலுள்ள பாக்கள், மூன்றடிச் சிற்றெல்லையையும் ஆறடிப் பேரெல்லையையுமுடையவைகள். இத்தொகை தொகுத்தார், புலத்துறைமுற்றிய கூடலூர் கிழார்; தொகுப்பித்தார் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையார்.

ச. பதிற்றுப்பத்து:—இது சேரர்குலத்தாரையே பாடியது. இத்தொகையால் அக்காலத்திருந்த சேரர்பலருடைய வள்ளன்மையும் வீரமும் பின்னுமுள்ள வரலாறுகள் பலவும் நன்குபுலப்படும். இஃது, ஒவ்வொருபுலவர் பப்பத்தாகச்செய்த நூறுபாட்டுக்களையுடையது. இதனாலேயே, இத்தொகை பத்துப்பகுதியாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள் முதற்பத்தும் பத்தாம்பத்தும் இப்பொழுது பலவிடத்துப்பிரதிகளிலும் காணப்படாமையால் அவை இறந்தனபோலும். எஞ்சியவற்றுள்,—

இரண்டாம்பத்து, இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைக் குமட்டூர்க் கண்ணனார்பாடி உம்பற்காட்டு ஐஞ்ஞூறூர் பிரமதாயம்பெற்று முப்பத்தெட்டியாண்டு தென்னாட்டுள் வருவதனிற் பாகமும் பெற்றது.

மூன்றும்பத்து, இமயவரம்பன்றம்பி பல்யானைச்செல்புகழ்க்குட்டுவனைப் பாலைக்கௌதமனார்பாடிச் சுவர்க்கம்பெற்றது.

நாலாம்பத்து, களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரலைக் காப்பியாற்றுக் காப்பியனார்பாடி நாற்பதுநூறாயிரம்பொன் பரிசிலும் அவன் ஆள்வதிற் பாகமும்பெற்றது.

ஐந்தாம்பத்து, கடல்பிறக்கோட்டிய கோச்செங்குட்டுவனைப்பரணர்பாடி உம்பற்காட்டுவாரியையும் அவன் மகன் குட்டுவன்சேரலையும் பரிசில்பெற்றது.

ஆறும்பத்து, ஆடுகோட்பாட்டுச்சேரலாதனைக் காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார்பாடி ஒன்பதுகாப் பொன்னும் நூறாயிரங்காணமும்பெற்று அவன்பக்கத்து இருத்தல்கொண்டது.

பிரகடனபத்திரம்.

	விலை. ரூபா.	அணா.	வி.பி.பி. அணா.
பஞ்சகாவியத்துள்,			
சீவகசிந்தாமணி, நச்சினார்க்கினியருரை (அச்சில்).	6	0	8
ஷை நாமகளிலம்பகம், (விசேடக்குறிப்புடன்.)	1	8	3
சிலப்பதிகாரம், அடியார்க்குநல்லாருரையும் அரும்பதவுரை முதலியனவும்.	5	8	7
மணிமேகலையும் அரும்பதவுரை முதலியனவும்.	5	0	7
பத்துப்பாட்டும் நச்சினார்க்கினியருரை முதலியனவும்	3	0	4
புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, மூலமும் உரையும்.	1	8	3
ஷை முதல் நான்குபடலமட்டில், (பதவுரையுடன்.)	0	12	2
எட்டுத்தொகையுள்,			
௩-வதாகிய ஐங்குறுநூறும், பழையவுரை முதலியனவும்.	1	8	3
௪-வதாகிய பதிற்றுப்பத்தும், பழையவுரை முதலியனவும்.	1	8	3
௮-வதாகிய புறநானூறு மூலமும் உரை முதலியனவும்.	4	0	4
செல்லிநகர்ப் பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி இயற்றிய திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.	2	0	4
தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணியமுனிவர் இயற்றிய திருவாவடுதுறைக்கோவை, (அரும்பதவுரை முதலியவற்றுடன்.)	0	8	2
சேறைக்கவிராஜபிள்ளையவர்கள் இயற்றிய திருக்காளத்திநாதருலா, (அரும்பதவுரை முதலியவற்றுடன்.)	0	6	2

திருப்பூவணம் கந்தசாமிப்புலவர் இயற்றிய			
திருப்பூவணநாதருலா, (அரும்பதவுரை முதலியவற்றுடன்.)	0	4	2
மணிமேகலைப்பதிப்பைச்சார்ந்தவை:			
புத்தசரித்திரம், பௌத்ததருமம், பௌத்தசங்கம்.	0	8	2
மணிமேகலைக்கதைச்சுருக்கம்.	0	8	2
ஸ்ரீ கச்சியப்பமுனிவர் இயற்றிய			
கச்சியாநந்தருத்திரேசர் வண்டுவிடுதூது.	0	2	0
மாயூரம் இராமையர் இயற்றிய			
திருமயிலைத்திரிபந்தாதி	0	1	0

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை: